

ความหลากหลายของมนุษย์วิถีใหม่: รสนิยมการปฏิบัติทางเพศ แบบเดียร์ ในเรื่องสั้นไทยร่วมสมัย พ.ศ. 2553-2562*

Diversity in New Lifestyles: Queer Sexual Orientations and Behaviors
in Contemporary Thai Short Stories from 2010-2019*

กาญจนาพร พongพรหม¹ / อรทัย เพี้ยยุระ²

Kanjanaporn Phongphrom¹ / Orathai Piayura²

^{1,2} สาขาวิชาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 40002 ประเทศไทย

^{1,2} Thai Department, Faculty of Humanities and Social Sciences, Khon Kaen University, 40002 Thailand.

Corresponding author. Email: p_kanjanaporn@kkumail.com

Received: August 22, 2021

Revised: November 30, 2021

Accepted: December 19, 2021

Abstract

This article aimed to study the different forms of Queer sexual orientations and behaviors which appeared in 30 contemporary Thai short stories published during 2010-2019. The stories were selected from 10 collections of short stories by different authors. Among the analyzed short stories, 6 types of unorthodox sexual behaviors were found, including: 1) those with young children, 2) those with animals; 3) those with body parts or objects; 4) those characterized by violence; 5) those with the same gender; and 6) those

*บทความนี้เป็นส่วนหนึ่งของวิทยานิพนธ์หลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น เรื่อง เพศวิถีแบบเดียร์ในเรื่องสั้นไทยร่วมสมัย ปี พ.ศ. 2553-2562 โดยมี รศ.ดร.อรทัย เพี้ยยุระ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา

practiced in a group. The study revealed contemporary literature's inclusion of diverse sexual orientations which deviated from social norms, exposed the concepts that render these orientations abnormal, and demonstrated a new perspective toward unorthodox sexual orientations which diverge from the mainstream.

Keywords: Sexual behavior, Queer, Contemporary Thai short stories

บทคัดย่อ

บทความเรื่องความหลากหลายของมนุษย์วิถีใหม่: รสนิยมการปฏิบัติทางเพศแบบควีร์ ในเรื่องสั้นไทยร่วมสมัย พ.ศ. 2553-2562 มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษารูปแบบรสนิยมการปฏิบัติทางเพศไม่เป็นไปตามขนบนิยมทางสังคม ในเรื่องสั้นไทยร่วมสมัย พ.ศ. 2553-2562 จำนวน 30 เรื่อง จากรวมเรื่องสั้น 10 เล่ม ที่ต่างผู้เขียนกัน ผลการศึกษาพบว่ามี การปฏิบัติทางเพศแบบควีร์หรือการปฏิบัติทางเพศที่ไม่เป็นไปตามบรรทัดฐานทางสังคม 6 แบบ ได้แก่ 1) การปฏิบัติทางเพศกับเด็กเล็ก 2) การปฏิบัติทางเพศกับสัตว์ 3) การปฏิบัติทางเพศโดยใช้ส่วนของร่างกายหรือวัตถุ 4) การปฏิบัติทางเพศด้วยความรุนแรง 5) การปฏิบัติทางเพศกับเพศเดียวกัน และ 6) การปฏิบัติทางเพศแบบหมู่ จากการศึกษานี้ให้เห็นรสนิยมทางเพศที่หลากหลาย แตกต่างไปจากบรรทัดฐานทางสังคมที่ปรากฏอยู่ในวรรณกรรมร่วมสมัย เห็นแนวคิดที่มีอิทธิพลให้รสนิยมเหล่านี้ถูกมองว่าเป็นเรื่องผิดปกติ และเห็นมุมมองใหม่ต่อรสนิยมทางเพศที่ไม่เป็นไปตามบรรทัดฐานทางสังคม แตกต่างจากแนวคิดกระแสหลัก

คำสำคัญ: การปฏิบัติทางเพศ, ควีร์, เรื่องสั้นไทยร่วมสมัย

บทนำ

ความปรารถนาทางเพศหรือกิจกรรมทางเพศเป็นพฤติกรรมของสิ่งมีชีวิตตามวิถีทางธรรมชาติ โดยเฉพาะการปฏิบัติการทางเพศ หรือกิจกรรมทางเพศของมนุษย์ สามารถสะท้อนให้เห็นถึงความคิด ค่านิยมของคนในแต่ละสังคมแต่ละยุคสมัยได้เป็นอย่างดี ซึ่งศิลปินหรือนักเขียนในประเทศไทยมีการนำเอาเรื่องเพศมาเป็นส่วนหนึ่งในงานศิลปะหลายแขนง เช่น จิตรกรรม วรรณคดี วรรณกรรมทั้งร้อยแก้วและร้อยกรอง นิทาน เรื่องเล่าทั้งแบบมุขปาฐะ และอมุขปาฐะ ฯลฯ Jaroenpol (2019) อธิบายความหมายของศิลปะอีโรติก (Erotic Art) ว่าเป็นการสร้างสรรคผลงานโดยมีเรื่องเพศเป็นพื้นฐาน ศิลปะอีโรติกสอดแทรกอยู่ในทุกสังคม ทุกชนชั้น ตามที่ศิลปินจะสร้างสรรค์ขึ้น จึงมีคุณค่าทั้งในเชิงวัฒนธรรมและเชิงประวัติศาสตร์ของแต่ละยุคสมัย

นักเขียนไทยได้นำเอาการปฏิบัติการทางเพศมาเป็นส่วนหนึ่งในวรรณคดี เรียกว่า บทอัศจรรย์หรือบทสังวาส โดยการใช้ความเปรียบ การอุปมาอุปไมย ซึ่งนับว่าเป็นขนบอย่างหนึ่งในการแต่งวรรณคดี Piayura (2010) กล่าวว่า เนื่องจากทัศนคติของคนในสังคมไทยที่มองเรื่องเพศเป็นเรื่องสกปรก และน่าอาย นักเขียนไทยจึงไม่สามารถนำเสนอเนื้อหาที่เกี่ยวกับกิจกรรมทางเพศได้อย่างโจ่งแจ้ง หรือเร้าอารมณ์มากนัก นักเขียนจึงต้องใส่ประเด็นทางเพศในรูปแบบของบทสังวาสหรือบทอัศจรรย์ที่เป็นส่วนหนึ่งในวรรณคดีเท่านั้น

ในวรรณคดีและวรรณกรรมไทย ปรากฏการปฏิบัติการทางเพศที่ขัดต่อบรรทัดฐานทางเพศของสังคมในหลายลักษณะ ไม่ว่าจะเป็นการเสพสังวาสระหว่างตัวละครที่เป็นมนุษย์และอมมนุษย์หลายเรื่อง เช่น กากี รามเกียรติ์ พระอภัยมณี ฯลฯ การร่วมเพศระหว่างคนกับสัตว์ในเรื่องสั้นสัญชาติญานมืดโดย อ.อุตากร นอกจากนี้ยังมีการร่วมเพศที่ขัดกับประเพณีและค่านิยมของคนในสังคม เช่น การร่วมเพศแบบสามคน (Threesome) ของพระลอและพระเพื่อน พระแพง ในวรรณคดีเรื่องลิลิตพระลอ การร่วมเพศระหว่างบรรพชิตและคฤหัสถ์ของนางพิมกับเนรแก้วในวรรณคดีเรื่องขุนช้างขุนแผน และการร่วมเพศระหว่างแม่เลี้ยงกับลูกเลี้ยงของคุณบุญเลี้ยงกับจัน และระหว่างพี่น้องร่วมบิดาของคุณแก้วกับขจร ในวรรณกรรมเรื่องจันทรา โดย อุษณา เพลิงธรรม ฯลฯ พฤติกรรมทางเพศดังกล่าวถือเป็นสิ่งที่ขัดต่อบรรทัดฐานที่สังคมให้การยอมรับ หรือค่านิยมทางเพศ (Sexual Value) ที่คนในสังคมยึดถือปฏิบัติ ซึ่งค่านิยมทางเพศสามารถเปลี่ยนแปลงได้ตามทัศนคติ มุมมองของผู้คนแต่ละสังคม ที่เป็นตัวกำหนดว่าสิ่งใดคือสิ่งที่ “ควรทำ” และ “ไม่ควรทำ” หรือ

สิ่งใดคือความ “ปกติ” และ “ไม่ปกติ” ดังที่ Simon (2003) กล่าวว่า แม้ว่าข้อเท็จจริงในชีวิตของมนุษย์จะยังเหมือนเดิม แต่การให้ความหมายต่อข้อเท็จจริงนั้น สามารถเปลี่ยนแปลงได้เสมอ เพราะบุคคลสามารถต่อเติมเสริมแต่งจินตนาการทางเพศจากความทรงจำของตัวเอง (Simon, 2003 as cited in Duangwises, 2015, p.56) กล่าวคือ ปรากฎการณ์เกี่ยวกับเรื่องเพศที่เกิดขึ้นในสังคม สามารถมีคำอธิบายหรือมีการให้ความหมายที่แตกต่างกันได้เมื่อต่างช่วงเวลา

ปัจจุบันเรียกได้ว่าเป็นยุคหลังสมัยใหม่ (Post-modern) ซึ่ง Decharin (2012) ได้กล่าวถึงคุณลักษณะที่สำคัญของคนในยุคหลังสมัยใหม่ไว้ว่า จะเน้นความไม่มีกฎเกณฑ์ เน้นความหลากหลายมากกว่าความเป็นเอกภาพ เน้นการสังเคราะห์ เพื่อให้เกิดความต่างมากกว่าความเหมือน และเน้นการมองหลายมิติมากกว่ามิติเดียว ความเปลี่ยนแปลงของยุคสมัยดังกล่าว ส่งผลให้ผู้คนในสังคมมีความเปลี่ยนแปลงทั้งวิถีชีวิต ความรู้ โลกทัศน์ ทักษะคิดเกี่ยวกับเรื่องเพศก็เป็นหนึ่งในความเปลี่ยนแปลงนั้น ปัจจุบันคนในสังคมจึงมองเรื่องเพศแตกต่างไปจากอดีต

แต่เดิม ผู้คนมีมุมมองเรื่องเพศแบบวิทยาศาสตร์ เป็นผลมาจากช่วงคริสต์ศตวรรษที่ 18 จนถึงสมัยวิคตอเรีย จะใช้วิธีการทางวิทยาศาสตร์ (Scientific Method) เข้ามาศึกษาพฤติกรรมของมนุษย์ (Mondimore, 1996, p.21) ในช่วงเวลาดังกล่าว วงวิชาการในโลกตะวันตกได้รับอิทธิพลความคิด และกระบวนทัศน์แบบวิทยาศาสตร์การแพทย์ (Medicalization) ซึ่งเข้าไปแทรกซึมการอธิบายปัญหาสังคมหลายเรื่อง เช่น การข่มขืน การคุมกำเนิด การสำเร็จความใคร่ ปัญหาโสเภณี และกามโรค ฯลฯ เป็นความพยายามที่จะควบคุมสังคม และสร้างศีลธรรมโดยใช้วิทยาศาสตร์มาเป็นมาตรฐานในการชีวิต (Greenberg, 1988, p.403; Garton, 2004, p.114) การอธิบายเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศจึงมักจะถูกอธิบายโดยทฤษฎีพฤติกรรมศาสตร์ (Behavioral Science) คำอธิบายดังกล่าวเรียกว่า “วิทยาศาสตร์แห่งเพศ” (Science of Sex) (Weeks, 2003, p.42) ส่งผลให้สิ่งที่แตกต่างไปจากนั้นกลายเป็นความผิดปกติ หรือวิปริต แต่ในปัจจุบันมีความเชื่อ และความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องเพศเปลี่ยนไป มองเรื่องเพศว่าเป็นอัตลักษณ์ส่วนบุคคล (Identity) ที่ไม่คงที่ สามารถเปลี่ยนแปลงได้

ปรากฏการณ์ดังกล่าว ส่งผลให้ในแวดวงวิชาการ ได้คิดค้นทฤษฎีที่สามารถนำมาศึกษาเรื่องเพศที่มีมุมมองแตกต่างจากอดีต ซึ่งทฤษฎีที่ได้รับความนิยมคือทฤษฎีเควียร์

ซึ่งเป็นทฤษฎีที่มุ่งวิพากษ์อัตลักษณ์ โดยเฉพาะเรื่องเพศภาวะและเพศวิถี รื้อสร้างแนวคิดวาทกรรม ที่ควบคุมผู้คน และเสาะหาสิ่งที่ไม่เป็นไปตามบรรทัดฐานหลักของสังคม การใช้แนวคิดควีร์จึงสามารถแสดงให้เห็นมุมมองต่อเรื่องเพศที่ต่างออกไปจากชนบหรือความปกติแบบเดิม ๆ ที่คูนเคย Jackson (2007) กล่าวว่า วิธีการที่นำเอาแนวคิดควีร์มาศึกษาวรรณกรรม เพื่อจะให้เห็นความผิดปกติที่ปรากฏอยู่ในวรรณกรรม เรียกว่า “Queering the Canon” นักวิชาการจึงนำทฤษฎีควีร์มาใช้ในการศึกษาสิ่งต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นประวัติศาสตร์ ศิลปะ วรรณกรรม ฯลฯ เพื่ออธิบาย และวิพากษ์ปรากฏการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในสังคม

ผู้ศึกษาจึงสนใจศึกษาเรื่องการปฏิบัติการทางเพศในเรื่องสั้นไทย โดยการใช้นิเวศควีร์ ซึ่งอาจทำให้เห็นการปฏิบัติการทางเพศที่ปรากฏอยู่ในงานวรรณกรรมที่ไม่เป็นไปตามบรรทัดฐานทางสังคม สามารถสะท้อนให้เห็นถึงวิถีชีวิต และทัศนคติของคนในสังคมร่วมสมัยได้ นอกจากนี้ยังอาจจะสามารถเห็นมุมมองใหม่ในเรื่องเก่า และอาจนำไปสู่การทำความเข้าใจ ยอมรับความแตกต่างหลากหลายในด้านรสนิยมทางเพศ เปลี่ยนทัศนคติที่มองเรื่องเพศเป็นเรื่องสกปรกที่จะต้องปกปิดความคิด ความต้องการของตนให้กลายเป็นเรื่องปกติธรรมดาที่สามารถให้การยอมรับ ทำความเข้าใจ ต่อเรื่องเพศและความหลากหลาย เมื่อคนในสังคมเปิดกว้างทางความคิดมากขึ้น เคารพสิทธิเสรีภาพและรสนิยมของปัจเจกบุคคลมากยิ่งขึ้น อาจนำไปสู่การศึกษา พุดคุย สร้างความรู้ ความเข้าใจให้เกิดความปลอดภัยแก่บุคคลเหล่านี้ ทั้งในแง่ของวัฒนธรรม ค่านิยม และกฎหมาย

วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อศึกษาการนำเสนอรสนิยมการปฏิบัติการทางเพศที่ไม่เป็นไปตามบรรทัดฐานทางสังคม ที่ปรากฏอยู่ในเรื่องสั้นไทยร่วมสมัย พ.ศ. 2553-2562

การทบทวนวรรณกรรม

ผู้ศึกษาได้ทบทวนวรรณกรรมในประเด็นต่าง ๆ ที่มีความเกี่ยวข้องกับการศึกษาเรื่องความหลากหลายของมนุษย์วิถีใหม่ รสนิยมการปฏิบัติทางเพศแบบควีร์ ในเรื่องสั้นไทยร่วมสมัย พ.ศ. 2553-2562 ในหลายประเด็น ได้แก่ การร่วมเพศในวรรณกรรมและวรรณคดีไทย ความหลากหลายของรสนิยมทางเพศในวรรณกรรม ความผิดปกติทางเพศ และประเด็นเกี่ยวกับแนวคิดควีร์ ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

การร่วมเพศในวรรณกรรมและวรรณคดีไทย

การร่วมเพศที่ปรากฏในวรรณคดีไทยเรียกว่าบทอัศจรรย์หรือบทสังวาส ซึ่งไม่ใช่การใช้คำพูดอธิบายการร่วมเพศอย่างตรงไปตรงมา แต่ใช้การอุปมาอุปไมย หรือความเปรียบในการพรรณนาที่ต้องใช้จินตนาการและการตีความ เนื่องจากไม่ได้แสดงความชัดเจนโจ่งแจ้งมากนัก เพราะคนไทยส่วนใหญ่มีมุมมองต่อเรื่องเพศว่าเป็นสิ่งสกปรกและน่าอาย ดังนั้นงานเขียนเกี่ยวกับเรื่องเพศหรือกิจกรรมทางเพศจึงหาได้ยาก จากทัศนคติเรื่องเพศที่เป็นไปในลักษณะดังกล่าว Piayura (2010) จึงได้กล่าวว่า นักเขียนไทยจึงไม่สามารถนำเสนอเนื้อหาที่เกี่ยวกับกิจกรรมทางเพศได้อย่างโจ่งแจ้งหรือเร้าอารมณ์มากนัก นักเขียนจึงต้องใส่ประเด็นทางเพศในรูปแบบของ บทอัศจรรย์ หรือบทสังวาส ที่เป็นส่วนหนึ่งในวรรณกรรมเท่านั้น ซึ่งรูปแบบเช่นนี้ได้รับการถ่ายทอดมาตั้งแต่ครั้งสมัยกรุงศรีอยุธยาถึงรัตนโกสินทร์

แต่เมื่อยุคสมัยเปลี่ยนแปลงไป พฤติกรรมทางเพศที่ปรากฏในวรรณกรรมก็มีความเปลี่ยนแปลงตามไปด้วย ดังที่ Srisuwan (2016) ได้ศึกษาเรื่อง “**เฉาะและในบ้านชนชั้นกลาง: พฤติกรรมร่วมเพศ ชนชั้นกลาง ชนชั้นล่าง และพื้นที่แห่งปรารถนากามารมณ์ในสังคมไทย ทศวรรษ 2490**” ซึ่งสามารถแสดงให้เห็นถึงความเปลี่ยนแปลงของสังคมไทยในด้านวรรณกรรมประเภทไปเปลือยหรือ “หนังสือปกขาว” ที่เริ่มมีการบรรยายพฤติกรรมร่วมเพศที่โจ่งแจ้งและชัดเจนมากขึ้น และด้วยความเปลี่ยนแปลงทางสังคมที่คนชนชั้นกลางมีการศึกษาและมีบทบาททางสังคมมากขึ้นนั้น ทั้งตัวผู้เขียนและผู้อ่านก็เป็นชนชั้นกลาง เนื้อหาที่นำเสนอจึงเป็นวิถีชีวิตของชนชั้นกลางและชนชั้นล่าง การใช้ภาษาจึงตรงไปตรงมา และเข้าถึงง่าย ไม่เพียงแต่เป็นการนำเสนอความวิจิตรของภาษาดังวรรณคดีโบราณของชนชั้นสูงเท่านั้น

ความหลากหลายของรสนิยมทางเพศในวรรณกรรม

ปัจจุบันผู้คนมีทัศนคติต่อเรื่องเพศเปลี่ยนไป คนในสังคมกล้าที่จะพูดคุยเรื่องเพศ และมีการยอมรับความแตกต่างหลากหลายมากยิ่งขึ้น การพูดคุยเรื่องเพศมีอยู่อย่างเปิดเผยในสื่อสาธารณะ เช่น รายการ “หึง-เหลา-เป่า-ตีว” เผยแพร่ผ่าน Facebook และ You Tube โดยมี น้าเน็ก หรือนายเกตุเสพย์สวัสดิ์ ปาลกะวงศ์ ณ อยุธยา เป็นผู้ดำเนินรายการ และมีแพทย์ผู้เชี่ยวชาญด้านเพศมาให้คำแนะนำเกี่ยวกับปัญหาทางเพศแก่ผู้ที่โทรมาปรึกษาในรายการ ซึ่งแต่ละคลิปมียอดผู้ชมใน You Tube หลักแสนการรับชม

นอกจากนี้ ในแวดวงวิชาการ ได้มีการศึกษาเกี่ยวกับรสนิยมทางเพศของผู้คนในสังคม ในหลายมิติ โดยเฉพาะเรื่องเพศที่ไม่เป็นไปตามขนบ หรือกระแสหลักในสังคม เช่น Pitaksantayothin et al. (2015) ได้ศึกษาเรื่อง **BDSM : กามารมณ์ภายใต้อำนาจและความเจ็บปวด** โดยมีจุดมุ่งหมายที่จะนำเสนอ รสนิยมทางเพศแบบ BDSM ซึ่งมาจากคำว่า ความเป็นทาส หรือสถานะที่ถูกพันธนาการ (Bondage), การลงโทษ (Discipline), การปกครอง (Dominance) และการยอมจำนน (Submission), การมีความสุขจากการทำให้ผู้อื่นเจ็บปวด (Sadism) และการมีความสุขจากการถูกผู้อื่นทำให้เจ็บปวด (Masochism) ในมุมมองที่เป็นวิชาการ สร้างความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับรสนิยมดังกล่าว เพื่อให้เกิดมุมมองต่อ BDSM ในภาพลักษณ์แบบใหม่ และแสดงให้เห็นว่าสังคมตะวันตก การศึกษาด้านจิตวิทยาและสื่อต่าง ๆ เป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้กลุ่ม BDSM ได้รับการยอมรับในฐานะที่เป็นรสนิยมทางเพศเฉพาะกลุ่ม หรือเป็นเพศวิถีทางเลือก ซึ่งต่างจากประเทศไทยที่ยังมองว่า BDSM เป็นความวิปริตทางเพศและความผิดปกติทางจิต

Wongwet et al. (2020) ได้ศึกษาเรื่อง **เพศวิถีของตัวละครในนวนิยายหลากหลายความนิยมทางเพศรส** โดยใช้แนวคิดเพศวิถี และแนวคิดเรื่องการประกอบสร้างทางสังคมในการศึกษา พบว่าเพศวิถีของตัวละครมี 3 รูปแบบ คือ ตัวละครรักเพศเดียวกัน ตัวละครรักสองเพศ และตัวละครไร้เพศ โดยมีการประกอบสร้างเพศวิถีผ่านทัศนคติและการเลือกใช้ชีวิต นอกจากนี้ Srisuwan (2017) ได้ศึกษาเรื่อง จาก ‘สัญชาตญาณมืด’ ถึง ‘คนในนิทาน’ การร่วมเพศของคนกับหมาในวรรณกรรมไทย เป็นการนำเสนอความสัมพันธ์เชิงกามารมณ์ระหว่างคนกับสัตว์ การศึกษาทั้งหมดที่กล่าวมานั้นแสดงให้เห็นว่า การศึกษาเกี่ยวกับเรื่องเพศสามารถศึกษาได้หลากหลายมุมมอง นอกจากนี้การศึกษานี้ในปัจจุบันยังสะท้อนให้เห็นถึงทัศนะเกี่ยวกับเรื่องเพศ ความคิด ความเชื่อ วัฒนธรรมของผู้คนในแต่ละสังคมแต่ละยุคสมัยอีกด้วย

ความผิดปกติทางเพศ

Areepak (1981) ให้ความหมายความผิดปกติทางเพศไว้ว่า หมายถึง ความแปรปรวนของการประพฤติปฏิบัติทางเพศ รวมถึงมีอารมณ์ความรู้สึก หรือทำที่ต่อการร่วมเพศที่ผิดไปจากคนปกติจะมี

ในทางวิทยาศาสตร์การแพทย์ด้านจิตเวชศาสตร์ของสหรัฐอเมริกา ตำราที่มีชื่อว่า “Diagnostic and Statistical Manual for Mental Disorder : DSM-IV-TR” ได้จัดกลุ่มผู้ที่มีอาการของโรคกามวิปริตที่เรียกว่า “Paraphilia” ซึ่งเป็นคำที่มีรากศัพท์มาจากภาษากรีก หมายถึงความชื่นชอบในสิ่งที่ผิดปกติ การวินิจฉัยโรคความผิดปกติทางเพศหรือกามวิปริต มักจะถือว่าพฤติกรรมทางเพศที่ต่างไปจากคนทั่วไปกระทำกัน

อย่างไรก็ดี พฤติกรรมทางเพศใดที่จะเป็นความผิดปกติทางเพศนั้น มีส่วนเกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมของสังคมนั้นด้วย เช่นเดียวกับกับพฤติกรรมแบบใดจะถูกจัดเป็นการกระทำที่ผิดกฎหมายในเรื่องเพศก็ขึ้นอยู่กับหลักเกณฑ์ในสังคมนั้น ๆ (Areepak, 1981, p.141) ดังนั้น นิยามความปกติหรือผิดปกติทางเพศ จึงขึ้นอยู่กับแต่ละสังคม แต่ละวัฒนธรรม และสามารถมีการเปลี่ยนแปลงไปตามยุคสมัยได้

Ellis (1958) ได้ใช้หลักเกณฑ์ 3 ประการ ในการวินิจฉัยพฤติกรรมร่วมเพศว่าเป็นความปกติ คือ 1) การกระทำนั้นไม่เป็นอันตรายต่ออีกฝ่าย 2) อีกฝ่ายสามารถรับผิดชอบต่อการกระทำของตนเองได้ ยินยอมให้กระทำได้โดยปราศจากการถูกบังคับ และ 3) กระทำในที่ที่โหลฐาน ไกลจากการรู้เห็นของผู้ที่ไม่เห็นด้วยกับพฤติกรรมทางเพศชนิดที่ตนกระทำ

ความผิดปกติทางเพศ หรือกามวิปริต สามารถแบ่งออกได้เป็น 4 ประเภท ได้แก่ 1) ผู้ที่ประพฤติไม่สอดคล้องกับเพศของตน เป็นต้นว่า กลุ่มรักร่วมเพศ (Homosexuality) พวกลักเพศ (Transvestism) และกลุ่มที่มีความต้องการเปลี่ยนเพศ (Transsexualism) 2) ผู้ที่ผิดปกติในการเลือกคู่ร่วมเพศ เช่น เลือกวัตถุ ส่วนของร่างกาย หรือบุคคลที่ไม่เหมาะสม ได้แก่ รักร่วมเพศ (Homosexuality) การมีความต้องการทางเพศกับเด็ก (Pedophilia) การมีเพศสัมพันธ์กับสัตว์ (Bestiality) การมีความต้องการทางเพศกับคนสูงอายุ (Gerontophilia) การมีความต้องการทางเพศกับศพ (Necrophilia) การมีความสุขทางเพศกับส่วนของร่างกายหรือวัตถุ (Fetishism) การร่วมประเวณีกันในระหว่างเครือญาติ

(Incest) 3) ผู้ที่ผิดปกติในวิธีปฏิบัติทางเพศ ได้แก่ การมีความสุขทางเพศจากการทำให้ผู้อื่นเจ็บปวด (Sadism) การมีความสุขทางเพศจากการได้รับความเจ็บปวด (Masochism) การชอบอวดอวัยวะเพศ (Exhibitionism) การเป็นนักถ้ำมอง (Voyeurism) การร่วมเพศทางทวารหนัก (sodomy) และการชอบอวัยวะของตนเองกับเพศตรงข้าม (Frottage) 4) ผู้ที่ผิดปกติในปริมาณและความรุนแรงของความต้องการทางเพศ ได้แก่ การมีความต้องการทางเพศสูง (Hypersexuality) การสำส่อนทางเพศ (Promiscuity) และการข่มขืน (Areepak, 1981, pp.380-381)

แนวคิดควีรี่

ควีรี่ (Queer) หมายถึง สิ่งใดก็ตามที่ประหลาด ผิดแผกไปจากปกติ หรือเบี่ยงเบนไปจากกฎเกณฑ์ที่ตั้งไว้ และไม่เป็นไปตามกระแสหลัก ควีรี่จึงเป็นอัตลักษณ์ที่ตรงข้ามกับสิ่งที่สังคมยึดถือเป็นบรรทัดฐาน (Halperin, 1995, p. 62, as cited in Paibulkulsiri, 2018, p.11) และ Pragatwutisarn (2010) ได้อธิบายคำว่าควีรี่เพิ่มเติมว่า ควีรี่ไม่ได้จำกัดเพียงกลุ่มคนรักร่วมเพศ แต่ยังรวมไปถึงคนกลุ่มอื่นที่มีรูปแบบชีวิตแตกต่างไปจากชนบของสังคม เช่น ผู้พิการ ผู้สูงอายุ ผู้มีเชื้อเอชไอวี ฯลฯ แต่ไม่ปฏิเสธว่ากลุ่มคนรักร่วมเพศมีอิทธิพลต่อควีรี่ศึกษา ซึ่งนักทฤษฎีทั้งหลายมุ่งวิพากษ์ชนบของรักต่างเพศที่สังคมนำมาแบ่งแยกความเป็น “ปกติ” และความ “ผิดปกติ” ของผู้คน

Duangwises (2015) กล่าวว่า แนวคิดควีรี่ เป็นกระแสความคิดแบบหลังสมัยใหม่ (Post-modernism) แนวคิดหลังโครงสร้างนิยม (Post-structuralism) และการรื้อสร้าง (Deconstructionism) เป็นการตั้งคำถาม เพื่อชี้ให้เห็นว่าการสร้างความจริงต่อเรื่องเพศจากอดีตที่ผ่านมา พยายามแบ่งแยกและกีดกันจนทำให้เกิดคู่ตรงข้ามระหว่าง “เพศปกติ” (Normative) และ “เพศผิดปกติ” (Deviance) (Voss, 2005, p.52) แนวคิดควีรี่มุ่งท้าทายทฤษฎีกระแสหลักที่อธิบายเรื่องเพศโดยเหตุผลแบบวิทยาศาสตร์ (Seidman, 1997, p.93) และตั้งคำถามต่อวิธีคิดในการจัดประเภทเพศสภาวะและเพศวิถีที่มีจุดเริ่มต้นจากความรู้ทางการแพทย์และเพศศึกษาในคริสต์ศตวรรษที่ 19 ซึ่งเป็นการจัดระเบียบกฎเกณฑ์เรื่องเพศในลักษณะที่เป็นรูปธรรม

ทฤษฎีควีเรียร์ (Queer Theory) จึงเป็นแนวคิดเชิงวิพากษ์ที่มีความหลากหลายและสนใจประเด็นเรื่องเพศ เช่น การตีความวรรณกรรม ภาพยนตร์ ดนตรี และวัฒนธรรม เป็นการวิเคราะห์ความสัมพันธ์เชิงอำนาจ และความสัมพันธ์เชิงสังคม การวิพากษ์บรรทัดฐานทางเพศและกฎเกณฑ์ของเพศภาวะและเพศวิถี รวมทั้งศึกษาพฤติกรรมทางเพศที่ทำลายศีลธรรม และกฎเกณฑ์ทางสังคม (Sparco, 1999, p.4, as cited in Paibulkulsiri, 2018, p.114)

แวดวงวิชาการในประเทศไทย ได้มีการนำเอาแนวคิดควีเรียร์มาศึกษาในหลายด้าน เช่น Pragatwutisarn (2010) ได้ศึกษาเรื่อง *นาครเขมม กับภาวะสูงวัยในมุมมองควีเรียร์* ผลการศึกษาพบว่า การนำเอาทฤษฎีควีเรียร์มาใช้ในการศึกษาเรื่องอายุและความสูงวัยที่ปรากฏในนวนิยายขนาดสั้นของคยองซุน เรื่อง *นาครเขมม* เผยให้เห็นอุดมการณ์ของสังคมทุนนิยมที่ยึดถือรักต่างเพศที่มากำหนดความหมายของความสูงวัย และความพยายามของตัวละครที่ถูกสังคมนิยามว่าเป็นเสมือน “ของเก่า” ในการรื้อถอนความหมายทางลบที่สังคมนิยามให้แก่ผู้สูงวัย การนำทฤษฎีควีเรียร์มาศึกษาเรื่องความสูงวัยในนาครเขมม ยังชี้ให้เห็นว่าเพศเชื่อมโยงกับเรื่องอายุ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการรณรงค์เรียกร้องของกลุ่มผู้สูงวัยในนวนิยายขนาดสั้นเรื่องนี้ที่คล้ายคลึงกับการรณรงค์เรียกร้องของกลุ่มเกย์และเลสเบียน

Asa (2019) ได้ศึกษาเรื่อง *“ครอบครัวควีเรียร์: พหุอัตลักษณ์ ความสัมพันธ์และยุทธศาสตร์ ครอบครัวเลสเบียนชนชั้นแรงงาน”* พบว่า การประกอบสร้างครอบครัวเลสเบียน ที่ทับซ้อนกับการมีอยู่ของครอบครัวรักต่างเพศ ผ่านการใช้เวลาและใช้ชีวิตประจำวันร่วมกันอย่างต่อเนื่องระหว่างสมาชิก ครอบครัวทั้งสองภายในชุมชน เป็นการแสดงให้เห็นถึงการเกิดขึ้นของโครงสร้างครอบครัวและเครือญาติแบบใหม่ ในฐานะครอบครัวเชิงจินตนาการ ที่ปฏิเสธความเชื่อมโยงทางกฎหมายและสายเลือด อันเรียกว่าครอบครัวควีเรียร์ และเครือญาติแบบควีเรียร์ ผ่านปฏิบัติการความสัมพันธ์แบบควีเรียร์ ที่ทำลายกับบรรทัดฐานครอบครัวแบบเดิมในสังคม โดยการเกิดขึ้นของโครงสร้างครอบครัวดังกล่าวเป็นยุทธศาสตร์การเอาชีวิตรอดจากความขาดแคลนทางเศรษฐกิจและสังคมแบบหนึ่ง ที่ทำหน้าที่ช่วยเติมเต็มอารมณ์ความรู้สึกทางจิตใจ เพิ่มโอกาส และความคาดหวังต่อชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีในสังคม ที่จะส่งผลให้สมาชิกครอบครัวทั้งสองสามารถดำเนินชีวิตได้อย่างไม่ยากลำบาก

การศึกษาดังกล่าวทำให้เห็นรูปแบบของการศึกษาโดยใช้แนวคิดควีเรียร์ที่หลากหลายประเด็น และเห็นมุมมองใหม่ ๆ ของประเด็นและปรากฏการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นใน

สังคม และทฤษฎีเคียวรีไม่เพียงแต่จะใช้ศึกษาในเรื่องเพศเท่านั้น แต่สามารถนำไปศึกษาเรื่องราวหรือผู้คนที่มีความชีวิตที่ต่างไปจาก “ความปกติ” ตามบรรทัดฐานทางสังคม เช่น ผู้พิการ คนชรา เป็นต้น

วิธีการวิจัย

การศึกษาเรื่อง ความหลากหลายของมนุษย์วิถีใหม่: รสนิยมการปฏิบัติทางเพศแบบเคียวรีในเรื่องสั้นไทยร่วมสมัย พ.ศ. 2553-2562 เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) และเป็นการวิจัยเอกสาร (Documentary Research) โดยใช้วิธีการศึกษาจากตัวบท (Text Analysis) ที่เป็นวรรณกรรมประเภทเรื่องสั้น เขียนโดยนักเขียนไทย และตีพิมพ์เผยแพร่ปี พ.ศ. 2553-2562 จำนวน 30 เรื่อง ที่ปรากฏการปฏิบัติทางเพศที่แปลกไม่เป็นไปตามบรรทัดฐานทางสังคม จากรวมเรื่องสั้นจำนวน 10 เล่ม ที่ต่างผู้เขียนกัน

1. คัดเลือกรวมเรื่องสั้นจำนวน 10 เล่ม ที่เขียนโดยนักเขียนไทย และตีพิมพ์เผยแพร่ปี พ.ศ. 2553-2562 ที่ต่างผู้เขียนกัน มีเนื้อหาเกี่ยวกับความรัก ความสัมพันธ์ ความอึดอัด คับข้องใจ และความรู้สึกแปลกแยกต่อสังคมของตัวละคร เนื่องจากเรื่องสั้นที่มีลักษณะดังกล่าว มักจะนำเสนอให้เห็นวิถีชีวิตที่ไม่เป็นไปตามบรรทัดฐานทางสังคม
2. คัดเลือกและรวบรวมตัวบทเรื่องสั้น จำนวน 30 เรื่อง ที่ปรากฏเพศวิถีที่ไม่เป็นไปตามบรรทัดฐานทางสังคม จากรวมเรื่องสั้นทั้ง 10 เล่ม
3. อ่านตัวบท (Text) เรื่องสั้นทั้ง 30 เรื่อง แล้ววิเคราะห์รูปแบบการนำเสนอ รสนิยมการปฏิบัติทางเพศแบบเคียวรี ว่ามีลักษณะใดบ้าง
4. สรุปและอภิปรายผลการศึกษา โดยรูปแบบการพรรณานาวิเคราะห์ (Descriptive Analysis)

ผลการวิจัย

จากการศึกษารสนิยมการปฏิบัติทางเพศในเรื่องสั้นไทยร่วมสมัย ที่ตีพิมพ์เผยแพร่ในช่วงปี พ.ศ. 2553-2562 จำนวน 30 เรื่อง จากนักเขียน 14 คน พบการนำเสนอการปฏิบัติทางเพศแบบเคียวรี หรือการร่วมเพศที่ต่างไปจากบรรทัดฐานทางสังคม 6 รูปแบบ ซึ่งเป็นลักษณะการปฏิบัติทางเพศที่ถูกมองว่าไม่ปกติ (Abnormal) ทั้งไม่ปกติจาก

แนวคิดทางจิตวิทยา แนวคิดตามประเพณี วัฒนธรรม และค่านิยมของสังคม ดังนี้

1. รสนิยมการปฏิบัติทางเพศกับเด็กเล็ก

การมีความต้องการทางเพศกับเด็กเล็ก หมายถึงการที่ผู้ใหญ่มีความสุขทางเพศจากการมีความสัมพันธ์ทางเพศกับเด็ก เป็นได้ทั้งเพศเดียวกันและเพศตรงข้ามที่ยังไม่ถึงวัยหนุ่มสาวหรือวัยเจริญพันธุ์ ซึ่งรสนิยมทางเพศเช่นนี้ จะพบมากในเพศชายเรียกว่าโรคโคร์เด็ก (Pedophilia) ซึ่งถือว่าเป็นพฤติกรรมทางเพศที่ผิดปกติ หรือเรียกว่าโรคกามวิปริต (Sexual Deviations) นอกจากนี้ยังถือเป็นพฤติกรรมที่ผิดกฎหมายร้ายแรง เพราะนอกจากจะเป็นการล่วงละเมิดทางเพศแล้ว ยังเป็นการล่วงละเมิดทางเพศผู้เยาว์อีกด้วย

โรคโคร์เด็ก (Pedophilia) อาจเกิดจากการมีความรู้สึกที่ตนเองไร้ความสามารถที่จะร่วมเพศกับผู้หญิงที่โตแล้ว หรือมีปมด้อยอื่น ๆ เกี่ยวกับความเป็นชายของตน เกิดจากความรู้สึกขมขื่น หรือแค้นเพศหญิงที่ซ่อนอยู่ในระดับจิตไร้สำนึก และอาจเกิดจากความสัมพันธ์กับบิดามารดาที่ไม่ดี จึงไม่สามารถสร้างความสัมพันธ์กับคนอื่น ๆ ได้ โดยเฉพาะเพศตรงข้าม จึงหันมาสนใจเด็กเล็กแทน เพราะมีความน่ากลัวน้อยกว่าผู้ใหญ่ทั้งทางกายภาพ (Physical) และอำนาจ (Power) ในการต่อรอง

จากการศึกษาพบการปฏิบัติทางเพศแบบเคเวียร์ ที่มีความต้องการทางเพศกับเด็กเล็กปรากฏอยู่ในเรื่องสั้นชื่อ “**ฤดูกาลระหว่างเรา**” เป็นเรื่องราวของชายหนุ่มที่แต่งงานกับแม่ม่ายลูกติด แต่เหตุผลที่แท้จริงคือชายผู้นี้หลงรักเด็กหญิงห้าขวบผู้เป็นลูก เขามีความรู้สึกทางเพศกับเด็กเล็ก ซึ่งสิ่งเหล่านี้ขัดทั้งต่อขนบของสังคม และถูกมองว่ารสนิยมของเขาเป็นสิ่งที่วิปริต แม้ว่าเขาจะไม่เคยล่วงเกินเด็กหญิง มีเพียงการสำเร็จความใคร่ในจินตนาการเท่านั้น ดังตัวอย่าง

“เป็นไปตามที่ใครต่อใครคาดหมาย โนรีไปจากคุณในเวลาไม่นาน
นัก สองปีครึ่งหลังจากที่พวกคุณแต่งงานกัน สองปีครึ่งอันแสนสุขสงบ สอง
ปีครึ่งที่คุณยืนอยู่บนผาของความมั่นคงในฐานะครอบครัว และความรักซ่อน
เร้นของคุณกับเด็กหญิงอายุห้าขวบ”

(Lertwiwatwongsa, 2013, p.76)

จากตัวบทข้างต้น ข้อความที่กล่าวว่า “ความรักซ่อนเร้นของคุณกับเด็กหญิงอายุห้าขวบ” แสดงให้เห็นว่าตัวละครพ่อเลี้ยง ที่ใช้สรรพนามแทนว่า “คุณ” นั้น มีรสนิยมชื่นชอบเด็กเล็ก ซึ่งเป็นเด็กที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะ และมีอายุเพียง 5 ขวบ ซึ่งยังไม่ถึงวัยเจริญพันธุ์ พ่อเลี้ยงจึงถือว่ามี ความผิดปกติทางจิต เป็นโรคโคร์เด็ก (Pedophilia) ที่จัดอยู่ในกลุ่มโรคกามวิปริต

จากการศึกษา นอกจากจะพบการมีความต้องการทางเพศกับเด็กเล็กต่างเพศ ยังพบการมีความต้องการทางเพศกับเด็กเพศเดียวกัน จากเรื่องสั้นที่มีชื่อว่า “อมนุชย์” จากตัวบท เป็นบทสนทนา ระหว่างศิระผู้เป็นพี่ และราชันผู้เป็นน้อง ซึ่งราชันเป็นเพื่อนสนิทเพียงคนเดียวของยาซิน เด็กชายผู้ซึ่งมีปัญหา ด้านพัฒนาการทางสมอง ยาซินถูกล่วงละเมิดทางเพศกระทำชำเราและถูกฆ่าปิดปากกลายเป็นศพในดงหล้าริมแม่น้ำ สุดท้ายเรื่องถูกเฉลยว่าผู้กระทำคือรองเจ้าอาวาส และครูบดินทร์ที่สอนในโรงเรียนของยาซินเอง รวมถึงมีผู้ใหญ่ อีกหลายคน ที่มีรสนิยมรักร่วมเพศได้ร่วมกันกระทำการดังกล่าว ซึ่งเหตุการณ์นี้เกิดขึ้นบน ภูมิจังหวัดที่ยาซินที่อาศัยอยู่ ดังตัวอย่าง

“ชมชื่นเด็กผู้ชายปัญญาอ่อนมันดีตรงไหน” ราชันถาม
คนร้ายเป็นคนชอบร่วมเพศกับเด็กผู้ชายนะ เป็นคนที่แปลกจากคนอื่น
เด็กผู้ชายมีเยอะเยอะ ทำไมต้องเป็นยาซิน
มันง่ายไป การทำร้ายยาซินซึ่งปัญญาอ่อนนะ ง่ายกว่าเด็กผู้ชายทั่ว ๆ ไป”
ศิระตอบไปตามจริง แล้วก็เสียใจกับคำพูดของตัวเอง

(Ngaowjan, 2017, pp.86-87)

จากตัวบทที่ยกมาข้างต้น ข้อความที่กล่าวว่า “ชมชื่นเด็กผู้ชาย” แสดงให้เห็นว่ากลุ่มคนร้ายมีรสนิยมทางเพศ หรือมีอารมณ์ทางเพศกับเด็กเล็ก และจากข้อความที่กล่าวว่า “มันง่ายไป การทำร้ายยาซินซึ่งปัญญาอ่อนนะ ง่ายกว่าเด็กผู้ชายทั่ว ๆ ไป” แสดงให้เห็นว่าคนร้ายเลือกเหยื่อเป็นเด็กที่มีความผิดปกติด้านพัฒนาการทางสมอง ไม่มีผู้ปกครองคอยดูแล และช่วยเหลือตัวเองได้น้อย ทำให้คนร้ายสามารถลงมือได้ง่าย ซึ่งตรงกับกรณีวิจัยปัจจัยที่ก่อให้เกิดความผิดปกติทางจิต หรือโรคกามวิปริต ชนิดที่มีความสุขทางเพศกับเด็กเล็ก หรือโรคโคร์เด็ก (Pedophilia) ที่ Chuenmanat (1975) กล่าวว่าโรคโคร์เด็กเกิดจากการที่บุคคลนั้นรู้สึกว่าคุณไม่มีความสามารถ หรือไม่มีความมั่นใจมากพอที่จะคบหากับคนรุ่นราวคราวเดียวกัน ไม่มีความมั่นใจที่จะแสดงอารมณ์ปรารถนา กับ

คนที่เป็นวัยผู้ใหญ่ ความต้องการทางเพศที่มีอยู่จึงถูกเบี่ยงเบนไปหาเด็กเล็กที่ยังไร้เดียงสา สามารถหลอกได้ง่าย เห็นว่าเด็กเล็กเป็นสิ่งที่ปลอดภัยต่อการระบายอารมณ์ทางเพศ

2. รสนิยมการปฏิบัติทางเพศกับสัตว์

การมีรสนิยมชอบร่วมเพศกับสัตว์หรืออาการกระสันสัตว์ (Zoophilia) เป็นความพอใจที่เกิดจากการมีเพศสัมพันธ์กับสัตว์ ซึ่งอาจเป็นการร่วมเพศด้วยองคชาตและช่องคลอด หรือทางทวารหนักก็ได้ รวมทั้งการมีความสุขทางเพศจากการถูกสัตว์ที่ถูกฝึกไว้สำหรับการนี้ เลีย หรืออุกโถ้วัยวะเพศของตน

สาเหตุของการมีรสนิยมเช่นนี้ เชื่อว่าเกิดจากการกลัวความล้มเหลวในการร่วมเพศกับเพศตรงข้าม หรือเพื่อหลีกเลี่ยงความตึงเครียดจากการร่วมเพศกับผู้หญิง บางคนอาจเป็นการแสดงออกถึงความก้าวร้าว การถูกเพศหญิง โดยเป็นการเปรียบผู้หญิงเป็นสัตว์หรือแสดงออกว่าเลือกมีเพศสัมพันธ์กับสัตว์แทนที่จะเลือกมีเพศสัมพันธ์กับผู้หญิง นอกจากนี้มันอาจจะเป็นผลมาจากการขาดคู่อุปการร่วมเพศ หรือเป็นความต้องการความแปลกใหม่

จากการศึกษาพบการปฏิบัติทางเพศแบบเคียวรี่ ที่มีการปฏิบัติทางเพศกับสัตว์ปรากฏอยู่ในเรื่องสั้นที่มีชื่อว่า “Doggy Style” เป็นเรื่องของธเนศ ชายหนุ่มผู้หนึ่งที่ได้นำสุนัขจรจัดกลับมาที่ห้องพัก และมีเพศสัมพันธ์กับสุนัข ซึ่งพฤติกรรมของธเนศถือว่าเป็นสิ่งที่ขัดกับความเป็นปกติหลักที่ผู้คนเข้าใจว่าการร่วมเพศแบบปกติจะต้องเป็นมนุษย์เหมือนกัน และต่างเพศกัน ดังนั้นการร่วมเพศของธเนศกับไอ้จอร์จจึงเป็นพฤติกรรมทางเพศที่ผิดปกติ ดังตัวอย่าง

*ธเนศคลาร่างของไอ้จอร์จเข้ามาในบ้าน ก่อนผูกเชือกติดกับหัวเตียง
จำฝูงหนุ่มซึ่งสิ้นฤทธิ์นอนหอบหายใจ ตัวเต็มไปด้วยบาดแผลจากคมกรวด
ตามถนน แทะขาดอากาศหายใจเพราะเงื่อนรัดแน่น จึงไม่อาจหาญสู้ได้อีก
มันเงยหน้าขึ้นเห็นธเนศถอดกางเกง ควักจ้าวโลกซึ่งตั้งชุมชนแสดงอำนาจ
เหนือหมาตัวจ้อย*

“ไหนกูก็มาเหมือนหมา ก็เอามาเป็นเมียแม่งเลยแล้วกัน”

(Wansuk, 2018)

จากตัวบทที่ยกมานั้น ข้อความที่กล่าวว่า “เอาหมาเป็นเมีย” แสดงให้เห็นว่า ธเนศต้องการจะมีเพศสัมพันธ์กับสุนัขที่ชื่อจอร์จ ทำให้จอร์จที่เป็นสุนัขกลายเป็น “เมีย” ของธเนศ และจากข้อความที่กล่าวว่า “ไอ้จอร์จ” แสดงให้เห็นว่า จอร์จเป็นสุนัขตัวผู้ ดังนั้นการร่วมเพศระหว่างจอร์จและธเนศ จึงเป็นการร่วมเพศทางทวารหนักของจอร์จ ซึ่งตรงกับคำอธิบายของ Areepak (1981) ระบุว่า ความพอใจทางเพศของบางคนที่มีเพศสัมพันธ์กับสัตว์ จะเป็นการร่วมเพศด้วยองคชาตและช่องคลอดตามปกติ หรือร่วมเพศทางทวารหนักก็ได้

การสมสู่กับสัตว์เพศผู้หรือเพศเมียเป็นพฤติกรรมทางเพศที่มีมาตั้งแต่สมัยโบราณ ในบางยุคเชื่อว่าการร่วมประเวณีกับสัตว์จะทำให้ได้รับอำนาจวิเศษ แต่บางยุคมองว่าเป็นสิ่งที่น่ารังเกียจ ปัจจุบันคนในสังคมไม่ยอมรับพฤติกรรมทางเพศดังกล่าว และถือว่าเป็นการทารุณกรรมสัตว์ ทั้งยังมีกฎหมายคุ้มครอง ถ้าหากผู้ใดฝ่าฝืน หรือทำการทารุณกรรมสัตว์ด้วยการมีเพศสัมพันธ์ ตามพรบ.คุ้มครองสัตว์ มาตรา 3, 20 และ 31 จะต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน 2 ปี หรือปรับไม่เกิน 40,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ แสดงให้เห็นว่า พฤติกรรมการร่วมเพศกับสัตว์เป็นสิ่งที่คนในสังคมไม่ให้การยอมรับ ทั้งในแง่ของค่านิยม วัฒนธรรมทางเพศ และในทางกฎหมาย

3. รสนิยมการปฏิบัติทางเพศโดยใช้ส่วนของร่างกาย หรือวัตถุ

Areepak (1981) กล่าวว่า การมีความสุขทางเพศกับส่วนของร่างกาย หรือวัตถุ จัดเป็นความผิดปกติทางเพศชนิดหนึ่งซึ่งสิ่งที่เป็นความต้องการทางเพศของคนผู้นั้นอาจเป็นวัตถุ เช่น ชุดชั้นใน รองเท้า หรือส่วนของร่างกาย เช่น มือ หู เต้านม ต้นขา เท้า ฯลฯ แทนที่จะเป็นคน ซึ่งสิ่งเหล่านี้จะให้ความสุขโดยการจับ จ้องมอง หรือช่วยในการสำเร็จความใคร่ด้วยตัวเอง

สาเหตุอาจเกิดเพราะวัตถุหรือส่วนของร่างกายเหล่านั้นได้ถูกจัดเป็นเงื่อนไขกับเรื่องเพศหรือความรักตั้งแต่วัยเด็ก โดยอาจอยู่ร่วมกับความตื่นเต้นทางเพศ หรือกับความรักของคนที่มีความหมายต่อเขา เช่น แม่หรือครูอยู่เสมอ แต่ในผู้ที่เป็นโรค จะมีความรู้สึกนี้รุนแรงมาก เนื่องจากเมื่อโตขึ้น นิสัยนี้อาจถูกเสริมแรงอีกจากการที่ตนไม่สามารถมีความสัมพันธ์ที่ดีกับผู้อื่นได้ เลยหันไปหาวัตถุหรือส่วนของร่างกายแทนตัวบุคคล จากการศึกษาพบการปฏิบัติทางเพศแบบเคียวรีโดยใช้ส่วนของร่างกายปรากฏในเรื่องสั้นชื่อ “เหยียบย่ำข้าพเจ้าจนกว่าจะเสร็จสมเกิดที่รัก” เป็นการร่วมเพศระหว่างลูกค้าชื่อฉานิก และ

เจ้าของร้านรองเท้าซึ่งแทนตัวเองว่าข้าพเจ้าเป็นผู้เล่าเรื่อง ตัวละครเจ้าของร้านรองเท้ามีรสนิยมชื่นชอบการร่วมเพศกับเท้า ซึ่งถือเป็นพฤติกรรมทางเพศที่ถือว่าผิดปกติ ดังตัวบทต่อไปนี้

“เรารู้ว่าเซ็กซ์และรักของเราช่างวิปริต
แต่มีแค่เท้าของเขาเท่านั้น...เพียงเท้าของเขาเท่านั้น ที่ได้รับอนุญาตให้ทำ
พิธีกรรมวิปริตบนร่างกายของข้าพเจ้า
มานิกขยับสะโพกใส่งู่มือของตัวเองให้ข้าพเจ้าได้รับชม เท้าของ
เขาวกกลับมาหาความเป็นชายของข้าพเจ้า และทำให้ข้าพเจ้าคำรามด้วย
การถอกเปิดหนังหุ้มองคชาตของข้าพเจ้าด้วยนิ้วเท้า จากนั้นเขาก็คำราม
ตอบพร้อมฆ่าเราตัวเองด้วยนิ้วมืออีกข้าง การร่วมรักของเราวิปลาสเช่นนั้น
เอง”

(Chonlakorn, 2018)

จากตัวบทข้างต้น เป็นการร่วมเพศระหว่างลูกค้าชื่อมานิก และเจ้าของร้านรองเท้า ซึ่งเป็นผู้เล่าเรื่อง โดยแทนตัวเองว่าข้าพเจ้า ตัวละครเจ้าของร้านรองเท้ามีรสนิยมชื่นชอบการร่วมเพศกับเท้า คือสามารถมีความตื่นตัวทางเพศกับเท้า ถึงจุดสุดยอดโดยใช้อวัยวะเพศสัมผัสกับเท้าของคู่ร่วมเพศ ซึ่งถือเป็นพฤติกรรมทางเพศที่ถือว่าผิดปกติ และจากข้อความที่กล่าวว่า “พิธีกรรมวิปริต” และ “การร่วมรักของเราวิปลาสเช่นนั้นเอง” ยังแสดงให้เห็นว่า แม้แต่ตัวละครเองยังมองว่ารสนิยมของตัวเองนั้นเป็นความวิปริต

สาเหตุของรสนิยมทางเพศของตัวละคร อาจเกิดจากประสบการณ์ทางเพศครั้งแรกกับคนที่เขารัก หรือเป็นคนที่มีความหมายต่อเขา ดังตัวบทที่กล่าวว่า

“ขณะนั้น ข้าพเจ้านั่งคุกเข่าอยู่บนพื้น โดยไม่มีเสื้อผ้าแม้แต่ชิ้นเดียว
บนตัว ละกำลังครุ่นคิดถึง ‘เขา’ เจ้าของเท้าคู่แรกที่ย่าเหยียบคักก็คีรีความ
เป็นชายของข้าพเจ้าเข้าไปมาอย่างล่ำพองใจ และเป็น ‘เขา’ คนเดียวกัน ที่
เปลี่ยนความคิดหมิ่นหมั่นต่อเท้าของข้าพเจ้าให้กลายเป็นความหลงใหล
คลั่งไคล้จนยากจะถอนตัว

ข้าพเจ้าพบเขาสัปดาห์ยังเรียนมหาวิทยาลัยอยู่ที่เยอรมัน หนุ่มฝรั่งรูป
สวย เจ้าของไบหน้างามผยองจับตาข้าพเจ้าได้ตั้งแต่แรกพบ ดวงตาสีฟ้าเจิด

จำสะกดข้าพเจ้าอยู่หมัดจนร้อ่านก้าวข้ามกำแพงกั้นไปเสพสมกับเขาโดยไม่คิดหน้าคิดหลัง ... ทั้งยังสอนให้ข้าพเจ้าไม่ใช่ของต่ำที่มีหน้าที่เพียงยืนอยู่บนพื้นและพาเราไปในที่ซึ่งเราปรารถนา ทั่วเป็นอวัยวะประหลาด ที่มอบความทุกข์ทางเพศรสได้ไม่รู้จบ”

(Chonlakorn, 2018)

จากตัวบทข้างต้น จากข้อความที่กล่าวว่า “เป็น ‘เขา’ คนเดียวกัน ที่เปลี่ยนความคิดหยาบหมิ่นต่อเท้าของข้าพเจ้าให้กลายเป็นความหลงใหลคลั่งไคล้จนยากจะถอนตัว” จะเห็นได้ว่า เขาผู้นั้นเป็นบุคคลที่มีอิทธิพลต่อความรู้สึกของเจ้าของร้านรองเท้าอย่างยิ่ง และเป็นผู้ที่ชักชวน หรือเปิดประสบการณ์ทางเพศให้แก่เจ้าของร้านรองเท้าให้ได้รู้จักกับการปฏิบัติทางเพศด้วยเท้า ซึ่งสอดคล้องกับสาเหตุของพฤติกรรมที่มีความสุขทางเพศกับส่วนของร่างกาย หรืออวัยวะ ดังที่ Areepak (1981) อธิบายไว้ว่า สาเหตุของการมีรสนิยมการปฏิบัติทางเพศโดยใช้ส่วนของร่างกาย หรืออวัยวะ อาจเกิดขึ้นเนื่องจากอวัยวะหรือส่วนของร่างกายเหล่านั้นได้ถูกจัดเป็นเงื่อนไขกับเรื่องเพศหรือความรักตั้งแต่วัยเด็ก โดยอาจอยู่ร่วมกับความตื่นเต้นทางเพศ หรือกับความรักของคนที่มีความหมายต่อเขา

นอกจากนี้ยังพบการปฏิบัติทางเพศโดยใช้วัตถุปรากฏในเรื่องสั้นที่มีชื่อว่า “บรรณารักษ์หนุ่มมีนิสัยที่แปลก เขาชอบสำเร็จความใคร่ด้วยหนังสือ” เป็นเรื่องราวเกี่ยวกับบรรณารักษ์หนุ่มที่มีพฤติกรรมชอบสำเร็จความใคร่ด้วยหนังสือในห้องสมุด บริเวณเคาน์เตอร์ยืม-คืนหนังสือที่เขาประจำอยู่ โดยในเนื้อเรื่องได้อธิบายว่าบรรณารักษ์ผู้นี้ไม่มีอารมณ์ทางเพศกับทั้งเพศชายและเพศหญิง เขามีอารมณ์ทางเพศกับเฉพาะหนังสือเท่านั้น และหากเล่มใดมีการจัดวางรูปแบบที่แปลกใหม่ สื่อถึงการแหวกขนบของการเขียนมากเท่าใด จะยิ่งทำให้เขามีอารมณ์ทางเพศมากเป็นพิเศษ ดังตัวบทต่อไปนี้

“ในท่าก้มโค้งนั้นเขาจะเอามือข้างหนึ่งจับหนังสือให้กางออก ส่วนอีกข้างคว่ำหมอบไปที่จ้าวโลก กดส่วนปลายของมันที่ขยายและดันออกจากหนังสือเห็นเป็นสีชมพูเรื่อ ๆ ลงไปจรดกระดาก่อนที่จะขยับฝ่ามืออ่อนขึ้นลง ๆ ซ้ำ ๆ ช่วงเวลานี้เขาต้องระวังเสียงหายใจ ๆ ของเขาไม่ให้ดังจนเกินไป แม้ว่าสิ่งที่เขากำลังทำอยู่นั้นกำลังพาเขาไต่บันไดสวรรค์อย่างไม่อาจหาสิ่งอื่นใดเทียบ ไม่นานก่อนที่เขาจะถึงจุดสุดยอดและปล่อยน้ำเมือกสีขาวชุ่มพุ่งออกมาบนหน้ากระดาก”

(Montian, 2018)

จากตัวบทข้างต้น ข้อความที่กล่าวว่า “ในท่าก้มโค้งนั้น เขาจะเอามือข้างหนึ่งจับหนังสือให้กางออก ส่วนอีกข้างคว่ำหมับไปที่จ้าวโลก กดส่วนปลายของม้วนที่ขยายและดันออกจากหนังสือเห็นเป็นสีชมพูเรื่อย ๆ” แสดงให้เห็นว่าตัวละครกำลังสำเร็จความใคร่ด้วยตัวเองโดยการใช้น้ำมือ ซึ่ง เป็นวัตถุที่ไม่ได้มีไว้เพื่อการสำเร็จความใคร่ และในเนื้อเรื่องได้อธิบายว่าบรรณารักษ์ผู้นี้ไม่มีอารมณ์ทางเพศกับทั้งเพศชายและเพศหญิง เขามีอารมณ์ทางเพศกับเฉพาะหนังสือเท่านั้น และหากเล่มใดมีการจัดวางรูปแบบที่แปลกใหม่ สื่อถึงการแหวกขนบของการเขียนมากเท่าใด จะยิ่งทำให้เขามอารมณ์ทางเพศมากเป็นพิเศษ

พฤติกรรมของบรรณารักษ์หนุ่ม ตรงกับพฤติกรรมที่ Areepak (1981) ได้อธิบายไว้ว่า การมีความสุขทางเพศกับส่วนของร่างกาย หรือวัตถุ จัดเป็นความผิดปกติทางเพศชนิดหนึ่งซึ่งสิ่งที่เป็นความต้องการทางเพศของคนผู้นั้นอาจเป็นวัตถุ แทนที่จะเป็นคน สิ่งเหล่านี้จะมีความสุขโดยการจับ จ้องมอง หรือช่วยในการสำเร็จความใคร่ด้วยตัวเอง ซึ่งตัวละครบรรณารักษ์ใช้น้ำมือในการสำเร็จความใคร่ด้วยตัวเอง

จากพฤติกรรมดังกล่าว ตัวละครบรรณารักษ์ผู้นี้เป็นพฤติกรรมทางเพศที่ผิดปกติ หากยึดตามหน้าที่ “สัณฐานวิทยา” (Morphological Issues) ที่มองว่าอวัยวะต่าง ๆ มีหน้าที่เฉพาะ เช่น มือทำหน้าที่หยิบจับ เท้าทำหน้าที่ทรงตัว เป็นต้น ดังนั้นการร่วมเพศแบบปกติ ต้องเป็นการร่วมเพศโดยอวัยวะเพศเท่านั้น เนื่องจากอวัยวะเพศเป็นอวัยวะที่ทำหน้าที่สืบพันธุ์ และยังขัดต่อค่านิยมทางเพศในความเข้าใจของคนทั่วไป ที่คิดว่าการทำกิจกรรมทางเพศแบบปกติ คือต้องกระทำในที่สาธารณะ หรือพื้นที่ส่วนบุคคล ที่มีขีดเนื่องจากมีความผิดทางกฎหมาย ดังที่มีข้อบังคับตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 388 “ผู้ใดกระทำการอันควรขายหน้าต่อธารกำนัล โดยเปลือย หรือเปิดเผยร่างกาย หรือกระทำการลามกอย่างอื่น ต้องระวางโทษปรับไม่เกิน 5,000 บาท” ตัวบทกฎหมายข้างต้น แสดงให้เห็นว่าการกระทำใด ๆ เกี่ยวกับเรื่องเพศในที่สาธารณะเป็นสิ่งที่ไม่ควรทำที่ขัดต่อบรรทัดฐานทางเพศที่คนในสังคมยึดถือ

4. รสนิยมการปฏิบัติทางเพศด้วยความรุนแรง

รสนิยมทางเพศที่ชื่นชอบความรุนแรงหรือ BDSM (Bondage and Discipline, Dominance and Submission, Sadism and Masochism) เป็นตัวย่อของ 5 คำ ประกอบด้วย ความเป็นทาส หรือสภาวะที่ถูกพันธนาการ (Bondage), การลงโทษ (Discipline), การปกครอง (Dominance) และการยอมจำนน (Submission), การมีความสุข

สุขจากการทำให้ผู้อื่นเจ็บปวด (Sadism) และการมีความสุขจากการถูกผู้อื่นทำให้เจ็บปวด (Masochism) ในทางจิตวิทยา ผู้ที่กระทำอันตรายต่อผู้อื่น และชื่นชอบความเจ็บปวดถือว่ามีความผิดปกติทางจิต

การมีความสุขทางเพศจากการทำให้คู่ร่วมเพศเจ็บปวด (Sadism) ไม่ว่าจะ เป็นทางร่างกาย หรือจิตใจ แสดงออกโดยการเขี่ยน กัด หยิก หรือพูดดูถูก ชมชู้ ซึ่งสาเหตุ อาจเกิดจากการรู้สึกถึงเรื่องเพศ จึงทำให้คู่ร่วมเพศเจ็บปวดเป็นการลงโทษที่ทำให้ล่วงละเลย หรือเกิดจากความกลัวในระดับของจิตไร้สำนึก จึงแสดงความก้าวร้าว เพื่อให้รู้สึกชนะ

จากการศึกษาพบการปฏิบัติการทางเพศแบบเคียวรี่ ที่มีรสนิยมชอบความรุนแรงปรากฏอยู่ในเรื่องสั้นชื่อว่า “จินตนาการในเจตภพ” ตัวละครมีพฤติกรรมลักษณะที่มีความสุขทางเพศจากการทำให้คู่ร่วมเพศเจ็บปวด (Sadism) BDSM โดยเขาใช้สายเคเบิลไทมาเป็นอุปกรณ์เสริมในการร่วมเพศ เป็นการสร้างอรรถรส ที่ฝ่ายผู้กระทำใช้ เพื่อกระทำให้ฝ่ายผู้ถูกกระทำรู้สึกเจ็บปวด เพราะเขารู้สึกเบื่อหน่ายการร่วมเพศแบบปกติทั่วไป จึงต้องการความแปลกใหม่ในกิจกรรมทางเพศของเขา ซึ่งการร่วมเพศแบบปกติที่คนทั่วไปเข้าใจนั้น จะต้องไม่กระทำความรุนแรงหรือกระทำสิ่งที่เป็นอันตรายต่อฝ่ายหนึ่งฝ่ายใด ดังตัวอย่าง

ก๊ากับเคเบิลไทเป็นเพื่อนกัน แต่คราวนั้น ว่าง ๆ กูจะแอบลักมาร์ดนั่นนี่เล่นสักสองสามเส้น พฤติการณ์หยุดไปสมัยกูเข้าวัยรุ่น และกลับมาอีกตอนกูอายุได้สามสิบ ตอนนั้นกูลองแตกผู้ชายหุ่นกำยำล่ำสัน แบบมนุษย์ประเภทเข้ายิมเป็นประจำ เขาเป็นเทรนเนอร์กูเองละ เรามีเซ็กซ์กันจนเบื่อ คินหนึ่งกูนั่งคิดว่าควรมีอะไรมาซุสเซ็กซ์ให้เผ็ดช่านบ้าง แล้วบางอย่างก็ตลใจูให้นึกถึงเคเบิลไทเพื่อนยาก

(Secret Author, 2018)

จากตัวบทข้างต้น ข้อความที่กล่าวว่า “กูนั่งคิดว่าควรมีอะไรมาซุสเซ็กซ์ให้เผ็ดช่านบ้าง แล้วบางอย่างก็ตลใจูให้นึกถึงเคเบิลไท” จะเห็นได้ว่าตัวละครฝ่ายผู้กระทำใช้สายเคเบิลไทมัดคู่ร่วมเพศ เพื่อกระทำให้ฝ่ายผู้ถูกกระทำรู้สึกเจ็บปวด และจากข้อความที่กล่าวว่า “เรามีเซ็กซ์กันจนเบื่อ คินหนึ่งกูนั่งคิดว่าควรมีอะไรมาซุสเซ็กซ์ให้เผ็ดช่านบ้าง” แสดงให้เห็นว่า เขาเริ่มเบื่อหน่ายในกิจกรรมทางเพศ จึงได้คิดค้นเพื่อหาวิธีการสร้างอรรถรสในกิจกรรมทางเพศกับคู่ร่วมเพศของเขา และจากข้อความที่กล่าวว่า “พฤติการณ์หยุดไปสมัย

กุเข้าวัยรุ่น และกลับมาอีกตอนอายุได้สามสิบ” แสดงให้เห็นว่าตัวละครมีพฤติกรรมชาติสม์ตั้งแต่ช่วงวัยรุ่น ซึ่งมีความใกล้เคียงกับสาเหตุของพฤติกรรมชาติสม์ที่ Chuenmanat (1975) กล่าวไว้ว่า เกิดจากประสบการณ์วัยเด็ก หรือวัยรุ่น ที่เคยบังเอิญเกิดความตื่นเต้นทางเพศขึ้นมาหลังจากได้รับความเจ็บปวดในสถานการณ์ต่าง ๆ บางรายสะสมพฤติกรรมชาติสม์ขึ้นจนเป็นนิสัยส่วนตัวจากความรู้สึกตื่นตัวทางเพศเมื่ออ่านเรื่องราวเกี่ยวกับการฆ่าอย่างโหดร้ายทารุณจากหนังสือหรือมีประสบการณ์สร้างความเจ็บปวดให้กับสัตว์หรือผู้อื่น สิ่งเหล่านี้ค่อย ๆ เร้าอารมณ์ให้ตื่นเต้นยิ่งขึ้น จนในที่สุดกลายเป็นความตื่นเต้น เร้าอารมณ์ทางเพศโดยไม่รู้ตัว

นอกจากนี้ จากการศึกษายังพบการปฏิบัติการทางเพศแบบเคียวรี่ ที่рсนิยมชอบถูกกระทำความรุนแรงปรากฏอยู่ในเรื่องสั้นชื่อ **“หอมและการโคจรของความลับ”** เป็นบทสนทนาขณะที่ตัวละครหญิงกำลังปฏิบัติการทางเพศกับชายคู่ของเธอ ซึ่งเขาสนองความต้องการทางเพศให้เธอได้มากกว่าสามีของเธอ เห็นได้จากการพูดคุยอย่างตรงไปตรงมาขณะที่ทั้งสองกำลังปฏิบัติการทางเพศ ดังตัวบทต่อไปนี้

“ขอบอะไรอีก”

“ขอบให้ทำแรง ๆ ”

(Penin, 2018, p.159)

จากบทสนทนาข้างต้น ข้อความที่กล่าวว่า **“ขอบให้ทำแรง ๆ”** แสดงให้เห็นว่า ตัวละครมีความชื่นชอบที่จะเป็นฝ่ายถูกกระทำด้วยความรุนแรงระหว่างการร่วมเพศ ซึ่งพฤติกรรมดังกล่าว มีคำเรียกว่า มาโซคิสม์ (Masochism) หรือ เป็นผู้ที่ความสุขทางเพศจากการได้รับความเจ็บปวด ซึ่งความรุนแรงนั้นเป็นสิ่งที่สังคมไม่ให้การยอมรับ หรือไม่ได้มองว่าเป็นพฤติกรรมปกติที่ควรกระทำ เนื่องจากได้รับอิทธิพลจากชาติตะวันตก เป็นแนวคิดแบบสมัยใหม่ ที่ให้ความสำคัญกับการปฏิบัติต่อกันอย่างผู้เจริญ หรือมีความศิวิไลซ์ ความรุนแรงจึงสื่อถึงความไม่เจริญ ป่าเถื่อน โดยเฉพาะในการร่วมเพศ ซึ่งมีอีกแนวคิดหนึ่งที่เกี่ยวข้องคือ แนวคิดโรแมนติค (Romanticism) ที่การร่วมเพศต้องเกิดจากความรักรักความนุ่มนวล

ผู้ที่มีความสุขทางเพศจากการได้รับความเจ็บปวด (Masochism) พบได้บ่อยกว่า Sadism ซึ่งอาจเป็นผลมาจากสังคมและศาสนาไม่สนับสนุนการทำร้ายผู้อื่น แต่ความต้องการของผู้ที่มีรสนิยมเช่นนี้ไม่ใช่ความเจ็บปวดแบบธรรมดาทั่วไป แต่ต้องเป็นความเจ็บปวดที่ได้มีการวางแผนเอาไว้แล้ว ซึ่งสาเหตุเกิดจากความรู้สึกเร้าใจเรื่องเพศ จึงใช้ความ

เจ็บปวดลงโทษตัวเองเพื่อลบเลือนความรู้สึกผิดที่มีความต้องการทางเพศ หรือเกิดจากความกลัวว่าจะถูกทอดทิ้ง จึงยอมถูกรังแกเพื่อเอาใจคู่ของตน

5. รสนิยมการปฏิบัติทางเพศกับเพศเดียวกัน

การร่วมเพศกับเพศเดียวกันมักเกิดจากการมีรสนิยมทางเพศแบบรักร่วมเพศ (Homosexual) หมายถึง การชื่นชอบเพศเดียวกัน เกิดขึ้นได้กับทั้งเพศหญิงและเพศชาย คู่ชาย-ชาย เรียกว่าเกย์ (Gay) ส่วนคู่หญิง-หญิงเรียกว่า เลสเบียน (Lesbian) Areepak (1981) กล่าวว่า สาเหตุของการมีรสนิยมแบบรักร่วมเพศเกิดขึ้นได้จากหลายปัจจัย เช่น การเลี้ยงดูของบิดามารดา ผลกระทบจากสิ่งแวดล้อมภายนอก แรงกดดันจากบุคคลรอบข้างที่มีผลต่อพัฒนาการด้านอารมณ์ หรืออาจเกิดจากความชื่นชอบส่วนบุคคล

จากการศึกษาพบการปฏิบัติทางเพศแบบควีรี่ ที่รสนิยมการปฏิบัติทางเพศกับเพศเดียวกันในเรื่องสั้น มีชื่อว่า “ราวเวลาไม่มีอิทธิพลจะพรากสิ่งนี้ไป” เป็นเรื่องราวเกี่ยวกับความสัมพันธ์ของเด็กหนุ่มสองคน ซึ่งเป็นเพื่อนบ้านกัน พวกเขามักจะแอบไปมีเพศสัมพันธ์กันในวันที่ครอบครัวของทั้งสองฝ่ายมารับประทานอาหารร่วมกัน ดังตัวอย่าง

“อือ” พี่เขาส่งเสียงอึก

มือของผมไต่ขึ้นไปจนถึงต้นขาด้านใน แแรงดึงดูดประหลาดทำให้ผมเคลื่อนไปหามัน ราวกับเป็นหลักยึด สิ่งที่อยู่ตรงนั้นไม่ได้ใหญ่ไปกว่าข้อมือของเด็กอย่างเจ็ดขวบแบบผม

(Kaweerutn, 2019, pp.179-180)

เหมือนผมและพี่หุ่ยส์สร้างโลกใบใหม่ของเราขึ้นมาใต้ผ้าห่มนุ่มผืนใหญ่ในห้อง ๆ นั้น โลกที่ไม่มีใครล่วงรู้ว่าเราทั้งคู่กำลังทำสิ่งใด

(Kaweerutn, 2019, p.182)

จากตัวบทข้างต้น ข้อความที่กล่าวว่า “อือ พี่เขาส่งเสียงอึก” และ “มือของผมไต่ขึ้นไปจนถึงต้นขาด้านใน” แสดงให้เห็นว่าตัวละครทั้งสองกำลังมีกิจกรรมทางเพศ และข้อความที่กล่าวว่า “ผมและพี่หุ่ยส์” แสดงให้เห็นว่าเป็นกิจกรรมทางเพศของบุคคลเพศเดียวกัน ซึ่งเป็นเพศชายทั้งสองคนตามหลักชีววิทยา (Biology) เกี่ยวกับร่างกาย (Physical)

ในทางการแพทย์รสนิยมแบบรักร่วมเพศถือว่ามีคามผิดปกติ คือการมีพฤติกรรมไม่สอดคล้องกับเพศกำเนิด ซึ่งแนวคิดนี้มีพื้นฐานมาจากการมองเรื่องเพศแบบกระบวนทัศน์แบบวิทยาศาสตร์การแพทย์ (Medicalization) โดยฐานคิดแบบทวินิยมแยกขั้ว (Binary) ว่าเพศมีเพียงชายหญิง และแนวคิดที่มองว่าการมีความสัมพันธ์ทางเพศนั้นเป็นไปเพื่อการสืบพันธุ์ จึงควรเป็นความสัมพันธ์ระหว่างชายหญิงเท่านั้น ส่งผลให้ผู้มีพฤติกรรมหรือมีรสนิยมต่างออกไปกลายเป็นความผิดปกติ อีกทั้งการแพร่ระบาดของโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์หรือโรคเอดส์ (HIV) ในกลุ่มคนรักร่วมเพศชาย ทำให้คนบางกลุ่มมีทัศนคติต่อผู้มีรสนิยมรักร่วมเพศในแง่ลบ คิดว่าเป็นสาเหตุของโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ ภาพลักษณ์ของผู้ที่มีรสนิยมรักร่วมเพศจึงเป็นไปในทางลบ และกลายเป็นคนชายขอบในสังคม

6. รสนิยมการปฏิบัติทางเพศแบบหมู่

การปฏิบัติทางเพศแบบหมู่ (Orgy) คือการมีผู้ร่วมปฏิบัติการมากกว่า 2 คนขึ้นไป ซึ่งจะมีกี่คนก็ได้ และจะเป็นเพศใดก็ได้ตามรสนิยมทางเพศของคุณ และลักษณะการปฏิบัติทางเพศ จะมีชื่อเรียกแยกย่อยลงไปอีก เช่น การปฏิบัติทางเพศห้องเดียวกัน (Aka soft swapping) หมายถึงคูรักร่วมกันในกิจกรรมทางเพศในห้องเดียวกัน แต่แยกกันเป็นคู่โดยไม่มีการแลกเปลี่ยนคู่นอนกัน การปฏิบัติทางเพศแบบสามคน (Threesome) บางครั้งเป็นเพียงกิจกรรมทางเพศเท่านั้น และบางครั้งมีไปจนถึงการมีความรู้สึกรักใคร่ (Romanticism) และคบหาอยู่ด้วยกันแบบสามคน

จากการศึกษาพบการปฏิบัติทางเพศแบบควีเรียร์ ที่มีรสนิยมการปฏิบัติการทางเพศแบบหมู่ในเรื่องสั้น ชื่อ “**ความแปลกหน้า**” ตัวละครมีการปฏิบัติทางเพศแบบ 3 คน (Threesome) เพราะเกิดจากความเบื่อหน่ายการทำกิจกรรม และเพิ่มจำนวนผู้ร่วมปฏิบัติทางเพศขึ้นเรื่อย ๆ ดังตัวอย่าง

วันหนึ่ง คุณบอกว่าคุณมีสองคนนะ

ชายแปลกหน้าสองคนเดินเข้ามาในห้อง คุณถามว่า “คนไหนรุกคนไหนรับ”

เมื่อคนหนึ่งได้บอกคำตอบ เติงเตี้ยสองเตี้ยที่แยกกันอยู่ แล้วก็ถูกรองพื้นที่เตี้ยของผมกับชายที่เป็นรุก เตี้ยของคุณกับชายที่เป็นรับ มันตื้นตันกว่าก่อนหน้านี้ ตื้นตันกว่าเซ็กซ์แบบสามคน สำหรับผมนับเป็นเซ็กซ์ที่ไม่แย

จากตัวบทข้างต้น ข้อความที่กล่าวว่า “วันหนึ่ง คุณบอกว่าวันนี้มีสองคนนะ” และ “ตื่นตื่นกว่าเซ็กซ์แบบสามคน สำหรับผมนับเป็นเซ็กซ์ที่ไม่แยء” แสดงให้เห็นว่าตัวละครมีการปฏิบัติทางเพศแบบหมู่ เนื่องจากเกิดความเบื่อหน่ายการทำกิจกรรม และพวกเขาเพิ่มจำนวนผู้ร่วมปฏิบัติทางเพศขึ้นเรื่อย ๆ เพื่อสร้างความตื่นเต้นในกิจกรรมทางเพศ

การร่วมเพศแบบหมู่ (Orgy) เป็นรสนิยมทางเพศอย่างหนึ่งที่เป็นไปเพื่อต้องการความตื่นเต้น การมองว่ารสนิยมการร่วมเพศแบบหมู่เป็นความผิดปกตินั้นเป็นผลมาจากแนวคิดแบบผัวเดียวเมียเดียว (Monogamy) และมองเรื่องเพศเป็นเรื่องน่าอายและสกปรก จึงควรเป็นเรื่องส่วนตัวที่จะกระทำกับคู่ของตน หรือภายใต้สถาบันการแต่งงานเท่านั้น นอกจากนี้ยังเกี่ยวกับการพยายามควบคุมพฤติกรรมทางเพศของรัฐด้านสาธารณสุข ที่มีความกังวลเกี่ยวกับโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ต่าง ๆ ดังที่ Areepak (1981) กล่าวว่า แม่หญิงชายทั้งหลายจะสมัครใจเข้าร่วมเพศสัมพันธ์หมู่ แต่การกระทำเช่นนี้มีมาก่อนให้เกิดปัญหาสำคัญคือการแพร่กระจายโรค เมื่อคนเหล่านี้ไปร่วมเพศหมู่กับคนกลุ่มอื่นก็จะทำให้โรคแพร่ขยายออกไป และเมื่อบางคนเห็นคู่ของตนร่วมเพศกับคนอื่นอย่างมีความสุขต่อหน้าต่อตา อาจเกิดความหึงหวงและมีปัญหาต่อความสัมพันธ์

ปัจจุบันรสนิยมเช่นนี้ไม่ถูกระบุว่าเป็นความวิปริตทางเพศที่ต้องได้รับการรักษา เพียงแต่เป็นสิ่งที่ขัดจากขนบของการร่วมเพศแบบธรรมดาทั่วไปเท่านั้น และขัดต่ออุดมคติ “ผัวเดียวเมียเดียว” ที่คนในสังคมยึดถือ เนื่องจากคิดว่าจะนำมาซึ่งความหึงหวง การนอกใจ ซึ่งอาจนำไปสู่ปัญหาด้านความสัมพันธ์ นอกจากนี้ยังขัดต่อแนวคิดแบบสมัยใหม่ (Modernism) หรือความเป็น “ผู้ดี” “ผู้เจริญ” ที่เรื่องเพศนั้นเป็นเรื่องน่ากระดากอาย ที่ควรทำในพื้นที่ส่วนตัว กับคู่ของตนเท่านั้น การมีรสนิยมเช่นนี้จึงสามารถกระทำได้ หากมีการป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ และความยินยอมพร้อมใจของคู่รักของตน

อภิปรายและสรุปผล

ผลการศึกษารูปแบบรสนิยมการปฏิบัติทางเพศแบบเคเวียร์ ในเรื่องสั้นไทยร่วมสมัย พ.ศ. 2553-2562 จำนวน 30 เรื่อง จากรวมเรื่องสั้น 10 เล่มที่ต่างผู้เขียนกัน ผลการศึกษาพบว่า มีการปฏิบัติทางเพศแบบเคเวียร์ 6 แบบ คือ 1) การปฏิบัติทางเพศกับเด็กเล็ก 2) การปฏิบัติทางเพศกับสัตว์ 3) การปฏิบัติทางเพศโดยใช้ส่วนของร่างกายหรือวัตถุ 4) การปฏิบัติทางเพศด้วยความรุนแรง 5) การปฏิบัติทางเพศกับเพศเดียวกัน และ 6) การปฏิบัติทางเพศแบบหมู่

จากผลการศึกษา จะเห็นได้ว่าปัจจุบันมีการนำเสนอรสนิยมในการร่วมเพศในวรรณกรรมที่บรรยายแบบชัดเจนโจ่งแจ้ง มีความหลากหลาย และเรียกได้ว่าเป็นขบถต่อบรรทัดฐานหลักของสังคมปรากฏขึ้นจำนวนมาก ซึ่งการศึกษาวรรณกรรมในประเด็นเกี่ยวกับรสนิยมการร่วมเพศ แสดงให้เห็นว่ารสนิยมการร่วมเพศที่ไม่เป็นไปตามบรรทัดฐานทางสังคมและถูกมองว่าเป็นความผิดปกติหรือวิปริตนั้น มีพื้นฐานการมองเรื่องเพศแบบวิทยาศาสตร์การแพทย์ ที่มีเกณฑ์วัดเรื่องเพศภายใต้ภายใต้ทฤษฎีพฤติกรรมศาสตร์ (Behavioral Science) หรือทางจิตวิทยา จึงทำให้สิ่งที่ไม่เป็นไปตามกฎเกณฑ์ที่อธิบายไว้ กลายเป็นความผิดปกติ นอกจากนี้ เกณฑ์ที่นำมาเป็นบรรทัดฐานทางเพศว่าพฤติกรรมแบบใดปกติ และไม่ปกติ ยังเกิดจากอิทธิพลของศาสนา ประเพณี วัฒนธรรมของสังคมนั้น ๆ ด้วย

รสนิยมการปฏิบัติทางเพศกับเด็กเล็ก เป็นสิ่งที่ถูกมองว่าขัดต่อบรรทัดฐานทางสังคมเป็นอย่างมาก มีความผิดทั้งทางกฎหมายและศีลธรรม เพราะนอกจากเรื่องของสิทธิเด็กที่มีกฎหมายคุ้มครอง เนื่องจากเด็กยังถือเป็นผู้เยาว์ที่ยังไม่สามารถเข้าใจ ตัดสินใจ ไม่สามารถปฏิเสธหรือยินยอมได้อย่างมีวิจารณญาณนัก ตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา 277 วรรค 1 กล่าวว่า **“ผู้ใดกระทำชำเราเด็กอายุยังไม่เกินสิบห้าปีซึ่งมิใช่ภริยาหรือสามีของตน โดยเด็กนั้นจะยินยอมหรือไม่ก็ตาม ต้องระวางโทษ...”** จะเห็นได้ว่ากฎหมายให้อำนาจบิดามารดา ผู้ปกครองหรือผู้ดูแล มิใช่ตัวผู้เยาว์ อีกประการหนึ่งคือ สังคมเชื่อว่าเด็กคือความบริสุทธิ์ ไม่ควรยุ่งเกี่ยวกับเรื่องเพศที่เป็นเรื่องของผู้ใหญ่และเป็นเรื่องสกปรก อีกทั้งในมุมมองทางศาสนามองเรื่องกามารมณ์เป็นเรื่องของกิเลสตัณหา และรสนิยมเช่นนี้อาจนำไปสู่การล่วงละเมิดทางเพศหรือข่มขืนกระทำชำเรา จึงถือว่าเป็นพฤติกรรมที่อันตราย ดังที่มีข่าวอาชญากรรมกระทำชำเราชายต้นตามหน้าสื่อสิ่งพิมพ์ อย่างไรก็ตาม ยังเกิดการตั้งคำถามเกี่ยวกับความเป็นเด็กและความบริสุทธิ์อันเชื่อมโยงกับบุคลิกภาพทางเพศ Wongyannava

(2008) กล่าวว่า ด้วยเหตุว่าเด็กนั้นไม่มีความต้องการทางเพศจึงเป็นผู้ “บริสุทธิ์” แต่ถ้าหากมีความต้องการทางเพศแล้วจะกลายเป็น “ไม่บริสุทธิ์” หรือไม่? หรือถ้าหากเยาวชนที่ถึงวัยเจริญพันธุ์ หรือเป็นผู้ใหญ่ที่มีวุฒิภาวะทางเพศแล้วแสดงว่าไม่บริสุทธิ์อย่างนั้นหรือ? เช่นนั้นแล้วความบริสุทธิ์นั้นขึ้นอยู่กับสิ่งใด หรือจริง ๆ แล้วการให้ความหมายต่อความบริสุทธิ์นั้นไม่คงที่ แต่ขึ้นอยู่กับความเชื่อ และวัฒนธรรมของแต่ละสังคม ว่าวัยใดคือวัยที่มีวุฒิภาวะทางเพศ และมีความเหมาะสมที่สามารถมีเพศสัมพันธ์ได้

ในส่วนของการรสนิยมการปฏิบัติทางเพศกับสัตว์ ปรากฏขึ้นในสังคมมนุษย์ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน มีเรื่องเล่าทั้งที่เป็นลายลักษณ์อักษรและไม่เป็นลายลักษณ์อักษร Srisuwan (2018) กล่าวว่า ในวรรณกรรมไทยตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน พบการนำเสนอการร่วมเพศระหว่างคนและสัตว์หลายครั้ง โดยเฉพาะสุนัข เริ่มตั้งแต่ทศวรรษ 2490 หลังสงครามโลกครั้งที่ 2 ยุคนั้นเป็นยุคที่เฟื่องฟูของงานเขียนเกี่ยวกับเรื่องเพศและกามารมณ์ อาจเพราะภาวะสงคราม จึงเป็นเหตุให้ผู้คนนำเอาเรื่องเพศเป็นเครื่องระบายความตึงเครียด และมีบางแนวคิดที่อธิบายว่าสงครามได้ทำลายศีลธรรมของผู้คนให้เสื่อมลง จึงปรากฏพฤติกรรมทางเพศด้านมืดที่แสดงออกมาในรูปแบบของเรื่องอ่านเล่นเชิงวาบหวาม หรือที่เรียกว่า “เรื่องโป๊ ๆ เปลือย ๆ” ทั้งบนดินและใต้ดิน

บางประเทศ เช่น อินเดีย ออสเตรเลีย มีสถานที่ให้บริการ “ช่องสัตว์” มีการแต่งงานกับสัตว์ และมีฝึกสัตว์เพื่อสนองความต้องการทางเพศของมนุษย์ แต่เนื่องจากสัตว์ไม่สามารถแสดงความยินยอมได้ การกระทำดังกล่าวจึงเข้าข่ายการทรมานหรือทารุณกรรมสัตว์ ซึ่งต่อมาได้มีกฎหมายคุ้มครองสัตว์ถ้าหากผู้ใดฝ่าฝืน หรือทำการทารุณกรรมสัตว์ด้วยการมีเพศสัมพันธ์ ตามพรบ.คุ้มครองสัตว์ มาตรา 3, 20 และ 31 จะต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน 2 ปี หรือปรับไม่เกิน 40,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ เมื่อไม่สามารถกระทำเช่นนี้ได้เนื่องจากผิดกฎหมาย สิ่งเหล่านี้จึงค่อย ๆ หายไป จากที่กล่าวมาข้างต้น จึงยังมีข้อถกเถียงตามมาว่า หากเป็นสัตว์ที่ถูกเลี้ยงไว้เพื่อบำบัดความต้องการทางเพศโดยเฉพาะ จะเทียบได้กับสัตว์ที่ถูกเลี้ยงไว้เพื่อจัดแสดงในสวนสัตว์หรือไม่? ถ้าเช่นนั้น เหตุใดการเลี้ยงสัตว์เพื่อจัดแสดงจึงไม่ถือเป็นความผิด และไม่ได้มีสถานะเท่ากับการเลี้ยงไว้เพื่อบำบัดกามารมณ์ของมนุษย์ ในเมื่อทั้งสองอย่างนั้นเป็นไปเพื่อความเพลิดเพลินของมนุษย์เช่นเดียวกัน หรือเพียงเพราะว่าเรื่องทางเพศเป็นเรื่องที่ถูกมองว่าสกปรก จึงถูกจัดให้เป็นเรื่องใต้ดิน ไม่สามารถยอมรับได้

ด้านรสนิยมการปฏิบัติทางเพศโดยใช้ส่วนของร่างกายหรือวัตถุ ถูกจัดให้เป็นความผิดปกติทางเพศอย่างหนึ่งในทางจิตวิทยา Areepak (1981) กล่าวว่า สาเหตุของพฤติกรรมดังกล่าว เกิดจากการที่ไม่สามารถมีความสัมพันธ์ที่ดีกับผู้อื่นได้ จึงหันไปหาวัตถุ หรือส่วนของร่างกายแทนบุคคล แต่ยังมีการศึกษาพบว่ามีคนบางกลุ่มที่เข้าใจต่อความรู้สึกมาก ซึ่งสามารถเกิดความรู้สึกทางเพศเมื่อถูกกระตุ้นที่เท้า โดยการให้ผู้อื่นสัมผัสหรือกระทำเช่นนั้นให้ผู้อื่น ความรู้สึกจี้จี้ที่เท้าอาจเกิดพร้อมกับการมีความสุขสุดยอด อย่างไรก็ตามคนทั่วไปสามารถมีความสุขกับการปฏิบัติทางเพศโดยใช้ส่วนของร่างกายหรือวัตถุได้เช่นเดียวกัน แต่ไม่ถึงขั้นสามารถทดแทนคู่อร่วมเพศได้ดังเช่นผู้ที่ถูกวินิจฉัยว่าเป็นโรคกามวิปริต

อย่างไรก็ตามหากมองผ่านแนวคิดสุขนิยม (Hedonism) แบบอัตนิยมที่เน้นความสุขของแต่ละบุคคลเป็นสำคัญ อาจมองได้ว่าการสำเร็จความใคร่ด้วยตัวเองหรือสิ่งใด ๆ เป็นการแสวงหาความสุขที่มนุษย์สามารถกระทำได้ และหากมองผ่านแนวคิดเสรีนิยม (liberalism) John Locke (มปป) มองว่าอิสรภาพของปัจเจกบุคคลเป็นภาวะธรรมชาติของมนุษย์ที่ผู้ปกครองไม่อาจพรากไปได้ การปฏิบัติทางเพศโดยใช้ส่วนของร่างกายหรือวัตถุนั้น ถือได้ว่าเป็นอิสรภาพและรสนิยมส่วนบุคคล อีกทั้งยังไม่ก่อให้เกิดความเดือดร้อนทั้งต่อตัวเองและผู้อื่น ในทางตรงกันข้าม คุณค่าทางจริยธรรมนั้นเป็นสิ่งที่มนุษย์เป็นผู้กำหนดขึ้น ไม่ตายตัว สามารถเปลี่ยนแปลงตามสภาพแวดล้อมและกาลเวลาได้

ส่วนรสนิยมการปฏิบัติทางเพศด้วยความรุนแรง ในอดีตรสนิยมเช่นนี้สังคมไม่ให้การยอมรับ เนื่องจากมองว่าเป็นความรุนแรง ป่าเถื่อน และจากอิทธิพลด้านศาสนา ที่มองว่าการทำร้ายผู้อื่นเป็นบาป อีกทั้งยังเป็นอิทธิพลจากแนวคิดแบบโรแมนติก ที่มองว่ากิจกรรมทางเพศเป็นเรื่องของความรัก ความนุ่มนวล ไม่ใช่ความก้าวร้าวรุนแรง นอกจากนั้นยังเป็นผลมาจาก แนวคิดสมัยใหม่ (Modernism) ที่วัฒนธรรมเป็นตัวควบคุมเรื่องเพศที่เคยเป็นเรื่องของธรรมชาติ ให้กลายเป็นเรื่องของความเป็นอารยธรรม หรือความศิวิไลซ์ และในทางจิตวิทยายังมองว่าผู้มีรสนิยมเช่นนี้มีความผิดปกติทางเพศหรือกามวิปริต

ปัจจุบันคนในสังคมยอมรับการมีรสนิยมที่หลากหลายมากขึ้น โดยเฉพาะในโลกตะวันตกได้มีการสร้างความเข้าใจใหม่โดยการศึกษาด้านจิตวิทยาและสื่อต่าง ๆ เกิดจากการเคลื่อนไหวของกลุ่มผู้มีรสนิยมทางเพศแบบ BDSM ในฐานะที่เป็นวัฒนธรรมย่อย (Sub-culture) หรือรสนิยมเฉพาะกลุ่ม และเริ่มมีการรวมกลุ่มของผู้ที่มีรสนิยมทางเพศแบบ

BDSM ในหลายประเทศทั่วโลก รวมถึงประเทศไทย คนที่มีรสนิยมแบบเดียวกันมาพบปะสังสรรค์ เพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็น สร้างให้รู้ความเข้าใจให้เกิดความปลอดภัยในกิจกรรมทางเพศแบบ BDSM นอกจากนั้นยังมีร้านขายอุปกรณ์สำหรับผู้รสนิยมทางเพศแบบ BDSM และรสนิยม BDSM ได้ปรากฏในสื่อต่าง ๆ อย่างเปิดเผย เช่น นวนิยายเรื่อง fifty shades of grey โดย E.L. James ซึ่งมียอดขายเกินกว่า 80,000,000 เล่มทั่วโลก และภายหลังเมื่อนำมาสร้างเป็นภาพยนตร์ก็ได้รับความนิยมเช่นเดียวกัน ส่งผลให้คนในสังคมรับรู้ถึงการมีอยู่ของกลุ่มคนที่มีรสนิยมเช่นนี้ และมีความเข้าใจว่าไม่ใช่ความวิปริตทางเพศ เพียงแต่ไม่ใช่รูปแบบการร่วมเพศแบบธรรมดาทั่วไป (Ordinary) เท่านั้น เป็นสิ่งที่สามารถกระทำได้หากอยู่ภายใต้ความปลอดภัย และการยินยอมพร้อมใจของทุกฝ่าย

สำหรับรสนิยมการปฏิบัติการทางเพศกับเพศเดียวกัน (Homosexual) ในทางการแพทย์ยุคแรกถือว่ามีคามผิดปกติ คือการมีพฤติกรรมไม่สอดคล้องกับเพศกำเนิด ซึ่งแนวคิดนี้มีพื้นฐานมาจากการมองเรื่องเพศแบบกระบวนทัศน์แบบวิทยาศาสตร์การแพทย์ (Medicalization) โดยฐานคิดแบบทวิลักษณ์ (Binary) ว่าเพศของมนุษย์มีสองเพศคือชายกับหญิง และการมีความสัมพันธ์ทางเพศนั้นเป็นไปเพื่อการสืบพันธุ์ จึงควรเป็นความสัมพันธ์ระหว่างชายหญิงเท่านั้น ส่งผลให้ผู้มีพฤติกรรมหรือมีรสนิยมต่างออกไปกลายเป็นความผิดปกติ ทั้งที่จริงแล้วรสนิยมทางเพศเป็นเพียงอัตลักษณ์อย่างหนึ่งของมนุษย์ ที่สามารถเลื่อนไหลเปลี่ยนแปลงได้ และแนวคิดเคร่งครัดเรื่องเพศที่มีอิทธิพลมาจากศาสนาไม่ได้รับการยอมรับอีกต่อไป และในทางวิทยาศาสตร์ไม่ได้มองว่าการรักร่วมเพศเป็นความผิดปกติทางจิต เริ่มตั้งแต่ทศวรรษที่ 1970 โดยเฉพาะปี ค.ศ. 1973 ในงานประชุมใหญ่เมืองซานฟรานซิสโก สหรัฐอเมริกา เกิดการเผชิญหน้ากันอย่างดุเดือดของเหล่าจิตแพทย์ จนทำให้กลุ่มคนรักร่วมเพศไม่ใช่บุคคลที่ถูกละทิ้งอีกต่อไป

รสนิยมการปฏิบัติการทางเพศแบบหมู่ คือกิจกรรมทางเพศที่มีผู้ร่วมปฏิบัติการมากกว่าสองคน และสามารถเป็นเพศใดก็ได้ การร่วมเพศแบบหมู่เป็นการสร้างอรรถรสในกิจกรรมทางเพศ เพื่อหลีกเลี่ยงจากความเบื่อหน่ายในกิจกรรมทางเพศกับคู่ของตนเอง การมองว่ารสนิยมการร่วมเพศแบบหมู่เป็นความผิดปกตินั้นเป็นผลมาจากแนวคิดแบบผัวเดียวเมียเดียว (Monogamy) และการมองเรื่องเพศเป็นเรื่องน่าอายและสกปรก จึงควรเป็นเรื่องส่วนตัวที่จะกระทำกับคู่ของตน หรือภายใต้สถาบันการแต่งงานเท่านั้น และกระทำในสถานที่ที่มิดชิด ไม่ให้ใครเห็น นอกจากนั้นยังเกี่ยวกับการพยายามควบคุมพฤติกรรม

ทางเพศของรัฐด้านสาธารณสุข ที่มีความกังวลเกี่ยวกับโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ต่าง ๆ ดังนั้นรสนิยมเช่นนี้ไม่ถือเป็นความวิปริตทางเพศที่ต้องได้รับการรักษา เพียงแต่เป็นสิ่งที่ขัดจากขนบของการร่วมเพศแบบธรรมดาทั่วไป แต่อาจจะต้องให้ความสำคัญกับความยินยอมพร้อมใจของผู้ร่วมปฏิบัติทางเพศทุกฝ่าย สถานที่ที่เหมาะสม และการป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์

สิ่งที่ทำให้พฤติกรรมทางเพศที่กล่าวมานั้นเป็นความผิดปกติ (Abnormal) และวิปริต เกิดจากการสร้างบรรทัดฐานทางเพศที่ก่อตัวขึ้นในช่วงรัชกาลที่ 5 ซึ่งประเทศไทยได้รับเอาแนวคิดแบบสมัยใหม่ (Modernism) จากชาติตะวันตกผ่านระบอบอาณานิคมเข้ามาตั้งแต่สมัยรัชกาลที่ 4 เพื่อให้ประเทศไทยได้ชื่อว่าเป็นประเทศที่มีความเจริญทัดเทียมกับอารยประเทศ ไม่ว่าจะเป็นด้านสิทธิมนุษยชน เช่น การเลิกทาส ด้านกฎหมาย ด้านการให้การศึกษาแก่ประชาชน ด้านวิทยาศาสตร์ และด้านวัฒนธรรม ไม่ว่าจะเป็นการแต่งกาย มิดชิด ค่านิยมทางเพศ หรือบรรทัดฐานทางเพศ

ด้านกฎหมายเกี่ยวกับเรื่องเพศ ปี พ.ศ. 2411 ได้มีการบัญญัติกฎหมายว่าด้วยการกระทำชำเราผิดธรรมดา ขึ้นครั้งแรกในสยาม โดยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ทรงมีพระบรมราชโองการให้ประกาศใช้พระราชกำหนดลักษณะข่มขืนล่วงประเวณี ร.ศ. 118 กำหนดโทษผู้ข่มขืนกระทำชำเราหญิงอันมิใช่ภรรยาตน และผู้กระทำชำเราผิดธรรมดาโลกีย์ มีโทษจำคุกตั้งแต่ 10 ปีลงมา กฎหมายดังกล่าวเป็นการนำเอากฎหมาย Sodomy Lew ของสหราชอาณาจักรมาใช้ในประเทศไทย ซึ่งคำว่า “Sodomy” มาจากคำว่า “Sodom” เป็นชื่อเมืองที่ถูกพระเจ้าซาบเพระเป็นคนบาป ในที่นี้หมายถึง การมีกิจกรรมทางเพศที่ทำลายกฎเกณฑ์และศีลธรรมทางคริสต์ศาสนา เช่น การมีเพศสัมพันธ์ทางทวาร มีเพศสัมพันธ์กับเพศเดียวกัน มีเพศสัมพันธ์กับสัตว์ รวมถึงการมีเพศสัมพันธ์ทางปากและการสำเร็จความใคร่ด้วยตัวเอง ต่อมาในปี พ.ศ. 2499 คณะกรรมการร่างประมวลกฎหมายจึงมีมติให้ยกเลิกความผิดฐานนี้ และได้ประกาศใช้กฎหมาย ร.ศ.127 ความผิดฐานผู้กระทำชำเราผิดธรรมดาโลกีย์ ถูกเปลี่ยนชื่อเป็น กระทำชำเราผิดธรรมตามนุษย์ และได้มีการลดหย่อนโทษให้เบาลง เหลือโทษจำคุกตั้งแต่ 3 เดือนถึง 3 ปี ปรับตั้งแต่ 50 บาทถึง 500 บาท (Aiemkong, 2010, p.55)

ในอดีตเรื่องเพศในประเทศไทยของประชาชนทั่วไปแม้ไม่ใช่เรื่องที่ต้องเปิดเผย แต่ก็ไม่ได้เป็นเรื่องที่ต้องปกปิดมากนัก ดังที่มีหลักฐานเป็นจิตรกรรมฝาผนังตามโบสถ์วิหาร

ต่าง ๆ เช่น จิตรกรรมเชิงสังวาสในอุโบสถวัดบางยี่ขัน และภาพจิตรกรรมเชิงสังวาสที่วัดคงคาราม จังหวัดราชบุรี ซึ่งวัดบางยี่ขัน สร้างในสมัยรัชกาลที่ 3 มีร่องรอยว่าอาจเก่าแก่มาตั้งแต่สมัยธนบุรีหรืออาจไปถึงสมัยอยุธยา ซึ่งเป็นสิ่งที่สามารถสะท้อนให้เห็นวิถีชีวิตของผู้คนในอดีตได้

นอกจากนี้ ความเจริญ หรือความเป็นผู้ดีตะวันตก ยังเป็นแนวคิดที่มีอิทธิพลควบคุมการแสดงออกทางเพศ และพฤติกรรมทางเพศ ให้กลายเป็นเรื่องน่าอาย ต้องปกปิด ฮัฟเฟอร์ (2010) อธิบายไว้ว่า ความกำหนัดคือสิ่งที่ดำรงอยู่อย่างหลบ ๆ ซ่อน ๆ และคลุมเครือ เป็นอารมณ์ความปรารถนาที่ถูกปกปิดภายใต้คุณค่าทางศีลธรรมที่ชนชั้นกระฎุมพี (Bourgeois) สร้างขึ้น ซึ่งชนชั้นกระฎุมพีในประเทศไทยคือชนชั้นในระบอบศักดินา เป็นชนชั้นที่มีโอกาสทางด้านสังคมและเศรษฐกิจ เป็นกลุ่มคนที่อยู่ดีกินดี และมีอำนาจ คนกลุ่มนี้จึงจำเป็นที่จะต้องมียูนิเวอร์ซิตีแห่งการรักษากฎระเบียบ และอำนาจของตนไว้ เพื่อที่จะให้ตนเองเป็นผู้ที่ได้รับการยอมรับ ถูกยกย่องเชิดชูในสังคม ระบบคุณค่าที่สำคัญอย่างหนึ่ง ที่ปรากฏในวัฒนธรรมกระฎุมพี คือ “สมบัติผู้ดี” โดยเจ้าพระยาพระเสด็จสุเรนทราธิบดี หรือ ม.ร.ว.เปีย มาลากุล ได้แต่งหนังสือเรื่อง “สมบัติผู้ดี” ขึ้นเมื่อปี พ.ศ. 2455 ซึ่งต่อมาถูกนำไปตีพิมพ์เผยแพร่เป็นแบบเรียน โดยหลักปฏิบัติของความเป็น “ผู้ดี” จะให้ความสำคัญกับเรื่อง “กาลเทศะ” ซึ่งหมายถึงบุคคลจะต้องควบคุมร่างกาย การพูด ความคิดของตนให้เหมาะสมกับเวลาและสถานที่ ในประเด็นเกี่ยวกับเรื่องเพศ มีหลักปฏิบัติที่สร้างบรรทัดฐานความสัมพันธ์ระหว่างชายและหญิง มีการควบคุมร่างกาย เช่น ไม่แต่งตัวในที่แจ้งหรือที่มีคนเห็น ไม่ควรนำสิ่งที่ทำในที่ลับมาทำในที่แจ้ง เพราะการแสดงออกทางร่างกายเหล่านี้ ถือเป็นเรื่อง “อูจาดลามก” ทั้งยังมีการควบคุมการพูด เช่น ไม่พูดสิ่งที่ควรปกปิดในที่สาธารณะ ไม่ทำสิ่งที่น่าอับอายหรือน่ากระดากในที่สาธารณะ ซึ่งคำว่า “สิ่งที่ควรปกปิด” “สิ่งน่าอับอาย” และ “น่ากระดาก” ในที่นี้หมายความว่ารวมถึงพฤติกรรมทางเพศด้วย ซึ่งการควบคุมร่างกายข้างต้น มีผลโดยตรงต่อการแสดงอารมณ์และพฤติกรรมทางเพศ เพราะสิ่งเหล่านี้กลายเป็นสิ่งที่น่าอาย ต้องปกปิดซ่อนเร้น อาจกล่าวได้ว่า หนังสือสมบัติผู้ดี พยายามนำระเบียบทางศีลธรรมมาควบคุมร่างกายคำพูด และความคิด เพื่อที่จะทำให้เรื่องกามารมณ์หายไปจากพื้นที่สาธารณะ ซึ่งเป็นศีลธรรมทางเพศของ “ผู้ดี” โดยมีชนชั้นกระฎุมพีเป็นผู้วางกฎระเบียบ สมบัติผู้ดีจึงเป็นสิ่งที่อยู่ตรงข้ามกับกามราคะ เมื่อกิจกรรมทางเพศกลายเป็นสิ่งที่บ่อนทำลายการเป็น “ผู้ดี” ดังนั้น การควบคุมให้ตนเองอยู่ในสมบัติผู้ดี จึงเท่ากับควบคุมเซ็กซ์และกามารมณ์ (Duangwiset, 2017,

pp. 48-51) ในอดีตสมบัติผู้ดีจะถือปฏิบัติกันในชนชั้นสูงหรือศักดินา แต่เมื่อประชากรไทยได้รับการศึกษามากขึ้น แนวคิดดังกล่าวที่อยู่แบบเรียนจึงถูกปลุกฝังอย่างแพร่หลาย โดยเฉพาะชนชั้นกลางที่ได้รับการศึกษา

นอกจากนั้น ยังมีแนวคิดเกี่ยวกับเพศที่มีอิทธิพลจากคริสต์ศาสนา ซึ่งไทยรับเข้ามาจากชาติตะวันตก เป็นแนวคิดที่มองว่ากิจกรรมทางเพศเป็นไปเพื่อการสืบพันธุ์ หรือให้กำเนิดบุตรเท่านั้น Wongyannava (2008) กล่าวว่า กรอบความคิดแบบคริสเตียนที่พยายามทำให้ทุกอย่างมีความเป็น “สากล” นั้น ดำเนินไปพร้อม ๆ กับการขยายตัวทางเศรษฐกิจและการเมือง เช่น ระบอบอาณานิคม เรื่องเพศก็เป็นหนึ่งในนั้น เมื่อเรื่องเพศที่เคยเป็นเรื่องธรรมชาติถูกทำให้กลายเป็นเรื่องเฉพาะจากวัฒนธรรม จึงมีกรอบควบคุมพฤติกรรมทางเพศตามที่องค์กรทางสังคมและรัฐต้องการจะให้เป็น เรื่องเพศจึงดำเนินไปเพื่อทวนกระแสธรรมชาติของร่างกาย โดยผ่านกลไกของรัฐประชาชาติ

ในยุคปัจจุบันผู้คนไม่ได้ยึดติดอยู่กับความเป็นสากล หรือการเป็นเอกภาพกับนานาประเทศเช่นนั้น แต่ดำเนินไปในทิศทางตรงกันข้าม คือให้ความสำคัญกับความเป็นปัจเจก ซึ่งเป็นผลจากแนวคิดแบบยุคหลังสมัยใหม่ (Post -Modern) เราจึงเห็นความพยายามที่จะแหวกชนบโดยการแสดงออกผ่านงานศิลปะแขนงต่าง ๆ และโดยเฉพาะแนวคิดควีร์ ได้รื้อกรอบคิดทางวัฒนธรรมแบบเก่าที่มองเรื่องเพศแบบตายตัว ให้เป็นเรื่องของปัจเจกบุคคล อีกทั้งยังมีความเลื่อนไหลเปลี่ยนแปลงได้ตลอดเวลา และจากเรื่องเพศที่เคยเป็นเรื่องน่าอาย เปลี่ยนให้กลายเป็นเรื่องที่สามารถเรียนรู้ ทำความเข้าใจด้วยการยอมรับความแตกต่างหลากหลาย

ความเปลี่ยนแปลงทางมโนทัศน์ของคนในสังคม จึงมีผลอย่างยิ่งต่อทัศนคติเกี่ยวกับเรื่องเพศ เมื่อสังคมมีการพัฒนา มีการเปลี่ยนแปลงทางแนวคิดเกี่ยวกับเรื่องเพศ ไม่ติดกับกรอบการมองเรื่องเพศแบบวิทยาศาสตร์เพียงอย่างเดียว มีคำอธิบายจากหลายแนวคิด เช่น แนวคิดควีร์ (Queer) แนวคิดเสรีนิยม (liberalism) สุขนิยม (Hedonism) จะส่งผลให้ผู้คนมีความรู้ ความเข้าใจ มีมุมมองเกี่ยวกับเรื่องเพศที่เปลี่ยนไป ทัศนคติทางเพศหรือแม้แต่วรรณกรรมในการปฏิบัติทางเพศที่แตกต่างไม่ควรเป็นเรื่องที่ผิด ดังที่ Wongyannava (2008) กล่าวว่า กิจกรรมทางเพศไม่ได้เป็นไปเพื่อการสืบพันธุ์เท่านั้น หากแต่เกี่ยวข้องกับความเพลิดเพลินและความสนุกสนาน เป็นเรื่องของปฏิภิกิริยาตอบสนองระหว่างมนุษย์ด้วยกัน และยังสามารถขยายไปยังส่วนอื่น ๆ ที่ไม่ใช่มนุษย์ได้อีกด้วย พฤติกรรมทางเพศที่

แตกต่างจึงไม่ใช่ความผิดปกติ หรือวิปริตเสมอไป เป็นสิทธิส่วนบุคคลที่พึงกระทำได้ หากอยู่ภายใต้การยินยอมพร้อมใจ และความปลอดภัยของทุกฝ่าย

ข้อเสนอแนะ

ควรใช้แนวคิดเคียวร์ศึกษาเพศวิถีหลากหลายประเด็น ครอบคลุมเกี่ยวกับเรื่องเพศให้หลากหลายมิติมากยิ่งขึ้น และควรศึกษาจากนวนิยายในช่วงเวลาที่ต่างกัน เพื่อให้เห็นพัฒนาการของตัวละคร และวิธีการคิดของผู้ประพันธ์

References

- Areepak, S. (1981). **Psychiatrical disorder**. Bangkok: Chulalongkorn University. (In Thai)
- Asa, A. (2019). **Queer family: Identities, familial relations and strategies of working-class lesbian family** (Master's thesis). Thammasat University, Bangkok. (In Thai)
- Charoenphol, N. (2020). Erotic art porn or indecent Meet the need or feeling. **Journal of fine arts research and applied arts**, 7 (2), 250-285. (In Thai)
- Chuenmanat, O. (1975). **Psychological understanding of psychosis, neurosis, and sexual dysfunction**. Bangkok: Thailand Production DB. (In Thai)

- Duangwises, N. (2015, June 15). **Review of Methods of Knowledge Creation/Facts about Sex**. CNN. <https://www.sac.or.th/databases/anthropology-concepts/articles/2>. (In Thai)
- Duangwises, N. (2017). **Sex in the maze**. Bangkok: Princess Maha Chakri Sirindhorn Anthropology Centre (Public Organization). (In Thai)
- Kaweerutn. (2019). **Tangerine- Empty, Wasted, Tamed, & Bruised**. Bangkok: P.S.. (In Thai)
- khongphianthum, C. (2011). Erotic Metaphors in Khmer Literature: Influence of Thai literature on Khmer literature. **Journal of the Faculty of Arts Silpakorn University**, **33** (1), 81-104. (In Thai)
- Lertwiwatwongsa, W. (2013). **Shattered Utopia**: Porcupine Books. (In Thai)
- Marmor, J. (1971). “Normal” and “deviant” sexual behavior. **JAMA: Journal of the American Medical Association**, **217** (2), 165–170.
- Ngaowjan (2017). **Reminiscences of Affection**. Bangkok: Praew Publishing. (In Thai)
- Orathai Piayura. (2010). Strength, Dominance and Sexualities: The Presentation of Masculinities in Thai Erotic Literature. **Journal of Humanities and Social Sciences**, **27** (3), 34-49. (In Thai)
- Paibulkulsiri, k. (2018). Queering Translation: A comparative Study of Oscar Wilde’s *The Picture of Dorian Gray* and its Two Thai Translations by Aw Sanitwong and Kittiwat Simtrakarn. **Journal of Translation and Interpretation**, **3** (1), 109-110. (In Thai)
- Pankhlam, P. (2013). Haunting Love: Queer Love and Globalization in Contemporary Thai Novels. **Journal of Letters**, **42** (1): 137-185. (In Thai)

- Penin. (2018). **Sea with Little-to-Moderate Sobs**. Bangkok: P.S. (In Thai)
- Pitaksantayothin, J., Sangjaleansub, k., Onwipa, P. (2015). BDSM: Eroticism under Power and Pain. **Humanities and Social Sciences Review**, 3 (2), 19-39. (In Thai)
- Pragatwutisarn, C. (2010). Queering old age in used people. **Let Dignity Rights: Literature and Human Rights Studies**. Bangkok. (In Thai)
- Saowanit, V. (2018). **Pedophilic offenders and the scope of criminal liability: A comparative study** (Master's thesis). Thammasat University, Bangkok. (In Thai)
- Srisuwan, A. (2018, August 23). From 'Dark Instinct' to 'Fable Man' **Bestiality between Human and Dog in Thai Literature**. CNN. <https://rb.gy/i1cwbh>
- Wongwet, S., Ketthet, B., Pakdeekum, S. (2020). Sexualities of The Characters in YAOI Novels. **Wiwitwannasan**, 4 (2), 27-58. (In Thai)
- Wongyannava, T. (2008). **Sex: From Nature to Morality to Aesthetics**. Bangkok: Matichon Book. (In Thai)